ܟܬܒܐ ܕܫܘܥ̈ܝܬܐ

ܕܡܟܢܫܢ ܡܢ ܦܣܘܩ̈ܐ ܕܟܬ̈ܒܐ

ܡܢܝܬܐ ܕܬܪܬܝܢ

ܗܘܦܩܕ̈ܢܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ



ܒܡܛܒܥܬܐ ܕܦܛܪܝܪܟܘܬܐ ܕܣܘܪ̈ܝܝܐ
ܕܕܝܪܐ ܕܡܪܩܘܣ ܕܒܐܘܪܫܠܡ
ܫܢܬ ܐܨܚ ܕܡܫܝܚ

ܗܘܦܘܡܢܣܛܝܩܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ

ܢܦܩ ܕܝܢ ܩܘܪܣܘܪ ܘܚܙܝܗܝ ܘܐܬܟܪܟ ܘܣܓܕ ܠܗ. ܘܫܩܠ ܦܩܝܠܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܐܝܕܗ ܘܦܪܣܗ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܡܪܝ ܗܪܟܐ ܗܠܟ ܘܥܘܠ. ܕܗܐ ܩܪܐ ܠܟ ܐܓܡܘܢܐ. ܟܕ ܚܙܘ ܕܝܢ ܝܗ̈ܘܕܝܐ ܡܕܡ ܕܥܒܕ ܩܘܪܣܘܪ ܩܥܘ ܩܕܡ ܥܠ ܦܝܠܛܘܣ. ܗܘ ܒܟܪܘܙܐ ܠܐ ܦܩܕܬ ܕܢܥܘܠ ܐܠܐ ܒܩܘܪܣܘܪ ܩܘܪܣܘܪ ܕܝܢ ܕܫܕܪܬ ܟܕ ܚܙܝܗܝ ܐܬܟܪܟ ܘܣܓܕ ܠܗ. ܘܫܩܠ ܦܩܝܠܗ ܘܦܪܣܗ ܥܠ ܐܪܥܐ ܩܕܡܘܗܝ ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܗܪܟܐ ܗܠܟ ܘܥܘܠ. ܐܡܪ ܦܝܠܛܘܣ ܠܩܘܪܣܘܪ ܡܢܘ ܗܢܐ ܕܥܒܕܬ. ܐܡܪ ܩܘܪܣܘܪ. ܟܕ ܫܕܪܬܢܝ ܡܢ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܚܙܝܬܗ ܟܕ ܝܬܒ ܥܠ ܥܝܠܐ ܒܪ ܐܬܢܐ. ܘܛܠܝ̈ܐ ܒܢܝ ܐܘܪܫܠܡ ܕܫܩܠܝܢ ܗܘ̈ܘ ܣܘ̈ܟܐ ܕܙܝܬܐ ܒܐܝ̈ܕܝܗܘܢ. ܘܐܚܪ̈ܢܐ ܕܦܪܣܝܢ ܗܘܘ ܡܐܢܝܗܘܢ ܩܕܡ ܐܘܪܚܗ ܘܩܥܝܢ ܠܗ. ܐܘܫܥܢܐ ܒܡܪ̈ܘܡܐ ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܬܐ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ. ܐܘܫܥܢܐ ܒܡܪ̈ܘܡܐ. ܐܡܪܝܢ ܝܗ̈ܘܕܝܐ ܠܘܩܒܠ ܩܘܪܣܘܪ. ܐܠܐ ܛܠܝ̈ܐ ܥܒܪ̈ܝܐ ܩܥܝܢ ܗܘܘ. ܐܝܟ ܡܢ ܐܝܟܐ ܝܕܥܬ ܝܘܢܐܝܬ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܩܘܪܣܘܪ. ܫܐܠܬ ܠܚܕ ܡܢ ܝܗ̈ܘܕܝܐ ܕܡܢܐ ܩܥܝܢ. ܘܗܘ ܦܫܩ ܠܝ ܝܘܢܐܝܬ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܓܡܘܢܐ ܡܢܐ ܗܘ. ܐܡܪܝܢ ܠܛܠܝ̈ܐ ܬܫܒܘܚܬܐ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܦܝܠܛܘܣ ܘܐܡܪ ܐܢܬܘܢ ܡܫܡܗܝܢ ܐܢܬܘܢ ܥܠ ܡܠܬܐ ܕܛܠܝ̈ܐ. ܡܢܐ ܫܠܐ ܦܝܠܛܘܣ. ܘܫܐܠ ܠܗܘܢ ܝܗ̈ܘܕܝܐ. ܐܡܪ ܐܓܡܘܢܐ ܦܝܠܛܘܣ ܠܩܘܪܣܘܪ. ܦܘܩ ܘܒܐܝܢܐ ܐܣܟܡܐ ܕܨܒܐ ܐܢܬ ܐܥܠܝܗܝ. ܢܦܩ ܕܝܢ ܩܘܪܣܘܪ ܘܥܒܕ ܐܣܟܡܐ ܩܕܡܝܐ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܡܪܝ ܥܘܠ. ܩܘܪܣܘܪ ܘܒܐܣܟܡܐ ܩܕܡܝܐ ܐܥܠܗ ܠܝܫܘܥ ✤

ܟܕ ܥܐܠ ܕܝܢ ܝܫܘܥ. ܣܝ̈ܓܢܘܗܝ ܗܢܘܢ ܘܐܬܟܦܦܘ ܐܦ ܣܓܕܘ ܠܗ. ܘܝܗ̈ܘܕܝܐ

ܒܪ ܚܝܘ ܡܢܟ ܕܗܘܐ. ܒܟܠܗ ܟܠ ܐܢܫܝܢ ܕܦܠܚܝܢ ܦܬܟܪ̈ܐ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ
ܦܝܠܝܦܘܣ: ܠܐ ܬܬܕܡܪܘܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܒܬ̈ܪ ܦܬܟܪ̈ܝܗ ܠܫܘܒܚܬܗ ܕܒܪܝܐ. ܐܠܐ
ܡܬܚܙܝܢ ܐܢܬܘܢ ܟܠ ܐܢܫܝܢ ܕܦܠܚܝܢ ܦܬܟܪ̈ܐ ܐܝܟ ܗ̇ܘ ܕܗܘܝܬܘܢ ܐܟܘܬܗ ܐܝܟ
ܠܦܬܟܪ̈ܝܗܘܢ. ܐܡܪܝܢ ܢܒ̈ܝܐ ܚܢܢ ܚܢܢ ܕܐܝܟܢܐ ܕ̈ܒܪ ܘܡܣܒܪ̈ ܠܗ. ܗܪܐ ܕܝܢ
ܦܝܠܝܦܘܣ ܠܐܢܫܝܢ ܕܦܠܚܝܢ ܦܬܟܪ̈ܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܗܢܘ ܗܘܢܐ ܕܠܒܪܝܬܗܘܢ.
ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܟܠܗܝܢ ܡܢ ܕܒܗܬܝܢ. ܫܪܝܪܐ ܠܝ ܗܕܐ. ܦܬܚܝܢ ܕܐܬܚܙܝܬ ܚܕܬܐ
ܠܗܢܐ ܐܢܫ ܗܘܐ ܠܝ ܕܢܣܒܪܢܝ. ܠܐ ܢܕܥܐ ܕܒܗܬܝܢ ܕܠܐ ܙܕܩ ܠܝ. ܐܠܐ
ܕܠܐ ܡܬܟܢܫܝܢ. ܐܡܪ ܦܝܠܝܦܘܣ ܠܗܘܢ ܘܢܒ̈ܝܐ ܟܠܗ ܠܗܘܢ ܐܒܗ̈ܬܐ ܒܢ̈ܝܐ
ܚܠܦܘܗܝ ܘܠܒܢ̈ܝ ܐܝܟ ܠܦܬܟܪ̈ܝܗܘܢ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܟܠܗܘܢ ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܟܢܝ̈ܫܝܢ
ܘܫܒ̈ܩܝܢ ܬܪܥܝܗܘܢ ܒܪ̈ܝܐ ܀

ܘܩܡ ܦܝܠܝܦܘܣ ܕܢܐܙܠ ܢܦܘܩ ܬܪܥܝܢ ܕܒ̈ܝܬܐ. ܘܟܕ ܐܙܠ ܕܬܪܥܝܢ ܕܒ̈ܝܬܐ
ܐܬܦܬܚܘ ܬܪܥܐ ܦܬܟܪ̈ܝܗܘܢ ܘܡܣܒܪ̈ ܠܗ ܠܒܪܝܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܦܝܠܝܦܘܣ ܘܡܢ ܕܒܝܬܐ
ܗܘ̣ܐ. ܘܟܠܗ ܕܢܦܩ ܡܢ ܒܝܬ ܕܝܠܗ. ܐܬܦܬܚܘ ܕܝܢ ܕܢܦܩ ܀ ܘܗܘܐ
ܐܬܬܗ ܫܡܪܬ ܠܬܗܘ ܘܐܡܪܬ ܠܗ. ܠܐ ܠܝ ܘܠܗܢܐ ܒܪܬܐ ܕܝܠܗ. ܘܗܟ
ܡܫܬܐܠܐ ܒܗܘܢ ܠܠܝܐ ܕܝܠܬܗ ܀ ܐܡܪܝܢ ܢܒ̈ܝܐ ܠܦܝܠܝܦܘܣ. ܠܐ ܐܡܪܝܢ ܠܝ
ܕܫܪܝܐ ܐܢܬܘܢ. ܘܡܫܕܪ ܟܪ ܫܕܪ ܠܬܗ ܘܦܢܬ ܒܫܠܡܗ. ܗܘ ܕܝܢ
ܐܬܚܙܝܐ ܦܝܠܝܦܘܣ ܠܘܩܒܠ ܢܦܫܗ ܚܪ ܘܐܡܪ. ܗܢܘ ܗܘܐ ܕܗܘܢܐ ܢܦܫܗܘܢ
ܒܠܝ. ܗܘ ܕܝܢ ܫܬܝܩ ܗܘܐ. ܘܬܘܒ ܠܘܩܒܠܗ ܦܝܠܝܦܘܣ ܐܡܪ. ܠܐ ܡܫܟܚ
ܐܢܬ. ܠܐ ܢܦܩ ܐܢܬ ܕܫܠܝܛܐ ܐܢܬ ܠܝ ܕܐܫܟܚܝܢ. ܐܡܪ ܠܗ ܢܦܘܩ ܐܠܗܐ
ܐܢܬ ܗܘܐ ܠܝ ܫܠܝܛܐ. ܐܠܐ ܡܢ ܠܟܠ ܢܗܘܒ ܠܝ ܫܠܝܛܐ. ܟܠ ܒܪܢܫܐ
ܒܪ ܫܠܝܛܐ ܐܢܬ ܠܗ ܒܦܘܡܗ ܕܝܠܟ ܠܒ̈ܬܐ ܘܒܢ̈ܬܐ. ܐܠܐ ܢܗܝܪܐ
ܡܦ̈ܩܬܐ ܕܠܒܗܘܢ ܐܝܟ ܘܗܘ̣ܘ ܢܦܠܘܢ. ܦܬܚܘ ܦܘܡܗܘܢ ܡܫܪܝܐ ܘܡܦܪ̈ܩܐ

ܕܦܪ̈ܘܫܐ ܘܐܡܪܝܢ ܠܝܫܘܥ . ܗܢܐ ܚܙܝ ܢܦܩܬ . ܒܕܡܘܬܐ ܐܝܬ ܡܢ ܠܒܪܐ
ܐܬܠܒܫܬ . ܘܐܬܬܪܝܡ ܕܝܢ : ܕܠܘܬܟ ܒܟܬܒܬ ܠܢܫܐ ܗܘ . ܘܠܐܠܗܐ ܡܫܬܘ ܡܬܠܠܬܟ
ܡܢ ܐܝܕܗ ܕܐܣܛܪܘܢܘܡܘܣ . ܘܕܬܠܬ : ܕܐܢܫܘܬܟ ܘܐܢܫܝܢ ܡܬܠܠܬܟ ܠܟܝܘ ܠܚܝܘܬܢ .
ܡܛܠ ܕܠܘܬ ܗܘܢܐ ܠܗܘܢ ܦܪܘܣܘܦܐ ܒܟܠܟܐ . ܘܐܝܬ ܗܘܐ ܠܒܪ ܐܢܬ ܢܦܫܟ
ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܘܡܠܟܐ ܀

ܠܗ ܘܐܡܪܝܢ ܐܢܫܐ ܡܢ ܢܘܗ̈ܪܐ ܗܘܝ ܕܢܒܝܢ ܗܘܘ ܬܡܢ . ܒܟܒ̈ܝܐ
ܕܦܪ̈ܨܘܦܐ ܬܪܒܘܪ . ܠܠܝܐ ܘܐܘܠܘܡܦܝܐ ܘܢܩܛܢܒܘܣ ܘܝܕܥܝܢ ܘܐܢܫ̈ܝܐ
ܘܫܡܥܐܝܠ ܘܐܬܝܗܒ ܐܦ ܦܝܠܝܦܘܣ . ܘܐܦ ܒܬܪܗ ܘܦܪܝܫܘܬܗ ܘܝܗܘܕܝܐ . ܚܝܢ
ܠܐ ܐܡܪܝܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܠܒܪܐ . ܐܠܐ ܕܚܝܢ ܘܡܬܬܗܪܝܢ ܕܗܕܐ ܡܠܬܐ
ܠܐ ܐܝܬܘܗ ܒܪܝܪܬܐ . ܡܛܠ ܕܡܫܬܪܪܐ ܗܘܐ ܠܗ ܠܒܪܢܫ . ܘܚܝܢ ܬܡܢ ܐܝܬܝܢ
ܗܘܝܢ ܘܐܘܠܘܡܦܝܐܣ . ܘܐܝܬܘܗܝ ܘܟܠܗ ܒܟܬܐ ܬܡܢ ܐܝܬܝܗܝܢ ܗܘܝܬܗܝ . ܐܡܪܝܢ
ܢܒ̈ܝܐ ܠܦܝܠܝܦܘܣ . ܗܠܝܢ ܒܢ̈ܝܐ ܕܢܦܩܐ ܐܢܘܢ ܘܠܐܢܫ̈ܐ ܕܒܒܠ ܐܝܬܘܗܝ
ܘܬܠܝܬܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗܘܢ ܀ ܦܪܝܐ ܕܝܢ ܦܝܠܝܦܘܣ ܠܚܕܐ ܘܠܦܘܩܐ ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ . ܐܝܟܢܐ ܐܝܬܝܗܝܢ ܚܝܠܐ . ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܗܘܝ . ܚܝ̈ܠܐ ܐܝܬܝܗܝܢ ܗܘܘ
ܘܗܫܐ ܐܬܬܠܝܬ ܒܗܝܢ ܘܗܘܘ ܠܗܘܢ ܢܒ̈ܝܐ . ܐܡܪܝܢ ܗܘܝ ܬܪܒܘܪ ܒܟܒ̈ܝܐ
ܕܐܡܪܘ ܕܡܫܝܚܐ ܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܒܦܪܐ : ܚܘ . ܚܝܢ ܚܝ̈ܠܐ ܠܐ ܐܝܬܝܢ . ܐܠܐ
ܒܢܝܐ ܚܝܢ ܕܢܒ̈ܝܐ . ܐܦ ܒܪܝܪܬܐ ܡܬܠܠܝܢ . ܘܡܫܬܘܕ̈ܥܐ ܐܣܛܪܘܢܘܡܘܣ . ܐܡܪ
ܠܗܘܢ ܦܝܠܝܦܘܣ : ܡܫܟܚܐ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܒܚܝ̈ܠܗ ܕܦܘܠܘܣ . ܐܢ ܒܪܝܪ ܡܬܕܥ
ܕܐܡܪܬܘܢ ܕܠܐ ܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܠܒܪܐ . ܐܡܪܝܢ ܠܗ . ܐܝܬ ܠܝ ܡܫܟܚܐ ܕܠܐ
ܢܡܘܣܐ . ܗܘܐ ܢܡܘܣܐ ܒܚܝ̈ܠܘܗܝ ܕܦܘܠܘܣ . ܘܚܝܢ ܢܦܩܐ ܚܝ̈ܠܐ ܕܡܠܟܘܬܐ . ܘܦܪܐ
ܦܝܠܝܦܘܣ ܠܚܕܐ ܘܢܒܝܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ . ܡܢܐ ܢܦܩܝܢ ܐܝܬܝܗܝ ܦܪܘܣܐ ܟܠ ܚܝܠܝܢ .
ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܗܘܝ ܬܪܒܘܪ ܡܬܢܒܐܝܢ ܕܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܠܒܪܐ ܗܘ . ܕܗܘܐ

ܩܛܠܝܢ ܠܗ ܒܚܪܒܐ ܕܡܢ ܙܢܝܐ ܐܬܝܠܕ . ܕ̈ܟܠܠܐ ܐܝܟ. ܘܐܡܪܝܢ ܕܫܪܒܐ ܗܘ
ܘܟܒܪ ܢܦܫܗ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܘܡܠܟܐ ܘܠܐ ܡܬܗܝܡܢܝܢ ܀ ܘܒܪ ܦܩܕ ܐܝܟܢܘܬܐ
ܕܢܦܘܩ ܠܗ ܒܚܪܒܐ ܠܒܪ . ܗܠܝܢ ܡܢ ܗܘܝ ܛܪ̈ܝܢܘܣ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܠ ܝܫܘܥ .
ܘܟܠ ܕܫܡܥ ܘܠܗ ܢܗܘܐ . ܘܐܡܪ ܠܗܠܝܢ ܛܪ̈ܝܢܘܣ . ܡܛܠ ܐܝܢܐ ܦܬܟܪܐ
ܟܕ ܢܦܠܝܢ ܕܡܛܠܠܘܣܝ . ܐܡܪܝܢ . ܫܡܥܝܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܟܬܒܬܐ ܡܟܐܡܐ . ܐܡܪ
ܠܗܘܢ ܗܘ ܦܝܠܛܘܣ ܡܛܠ ܗܝܠ ܒܟܒܪܐ ܦܬܟܪܐ ܟܕ ܢܦܠܝܢ ܕܡܛܠܠܘܣܝ . ܐܡܪܝܢ
ܠܗ : ܐܝܢ ܀

ܢܦܩ ܕܝܢ ܦܝܠܛܘܣ ܠܒܪ ܡܢ ܦܪܛܘܪܝܢ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ . ܢܗܐ ܐܝܢܐ ܠܐ
ܥܠܬܐ ܘܠܐ ܚܕܐ ܗܠܘܬܐ ܐܫܟܚܬ ܒܗ ܒܓܒܪܐ ܗܢܐ . ܕܚܘܝܐ ܠܒܥܠܘܬܐ .
ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܝܗܘ̈ܕܝܐ . ܐܠܘܠܐ ܕܗܘܐ ܒܥܒܕ ܒܝ̈ܫܬܐ . ܠܐ ܡܫܠܡܝܢ ܗܘܝܢ ܠܗ
ܠܟ . ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܦܝܠܛܘܣ ܫܩܘܠܘܗܝ ܐܢܬܘܢ ܘܐܝܟ ܢܡܘܣܟܘܢ ܕܘܢܘܗܝ .
ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܝܗܘ̈ܕܝܐ ܠܢ ܠܐ ܫܠܝܛ ܠܢ ܠܡܩܛܠ ܠܐܢܫ . ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܦܝܠܛܘܣ
ܠܟܘܢ ܐܡܪ ܐܠܗܐ ܕܠܐ ܬܩܛܠܘܢ . ܐܠܐ ܠܝ ܐܡܪ ܕܐܩܛܘܠ . ܘܩܪܐ ܠܝܫܘܥ
ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܘܠܗ ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘ̈ܕܝܐ . ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ . ܐܢܬ ܡܢ
ܢܦܫܟ ܐܡܪܬ . ܐܘ ܐܚܪܝܢ ܐܢܫ ܐܡܪ ܠܟ ܥܠܝ . ܐܡܪ ܦܝܠܛܘܣ ܠܝܫܘܥ .
ܕܠܡܐ ܐܢܐ ܝܗܘܕܝܐ ܐܢܐ . ܐܠܐ ܥܡܐ ܕܝܠܟ ܫܠܡܘܟ . ܘܪ̈ܒܝ ܟܗ̈ܢܐ ܕܠܝ
ܐܫܠܡܘܟ . ܐܠܐ ܐܫܬܘܕܐ ܡܢܢ ܕܒܒܝܬ ܡܢܢ . ܥܢܐ ܝܫܘܥ ܘܐܡܪ ܠܗ .
ܡܠܟܘܬܝ ܠܐ ܐܝܬܝܗ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ . ܐܠܘ ܓܝܪ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ ܗܘܬ
ܡܫܡܫ̈ܢܐ ܕܝܠܝ ܐܝܠܦ ܡܩܪܒܝܢ ܗܘܘ ܕܠܐ ܐܫܬܠܡ ܠܝܗܘ̈ܕܝܐ . ܗܫܐ
ܕܝܢ ܡܠܟܘܬܝ ܠܐ ܐܝܬܝܗ ܡܢ ܗܪܟܐ ܥܠܡܐ . ܐܡܪ ܠܗ ܦܝܠܛܘܣ . ܐܢܬ ܡܠܟܐ
ܕܝܗܘ̈ܕܝܐ . ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܐܢܬ ܐܡܪܬ ܕܡܠܟܐ ܐܢܐ . ܘܗܫܐ ܕܝܢ ܒܗ ܐܬܝܬ
ܘܥܠ ܗܕܐ ܐܬܝܬ ܠܥܠܡܐ . ܕܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܫܪܪܐ ܫܡܥ ܩܠܝ . ܐܡܪ ܠܗ

ܦܝܠܛܘܣ ܡܕܝܢ ܫܪܪܐ ܒܐܪܥܐ ܠܐ ܐܝܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܫܪܪܐ ܒܫܡܝܐ ܗܘ. ܬܘܒ ܐܡܪ ܦܝܠܛܘܣ. ܕܬܪܬܝܢ ܘܒܢܝ̈ ܫܪܪܐ ܒܐܪܥܐ ܠܐ ܐܝܬ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܠܐ ܚܙܝܬ. ܕܐܝܠܝܢ ܕܫܪܪܐ ܐܡܪܝܢ. ܐܝܟ ܡܬܬܕܝܢܝܢ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܫܘܠܛܢܐ ܒܐܪܥܐ ܀

ܘܐܪܦܝ ܦܝܠܛܘܣ ܠܝܫܘܥ ܒܦܪܛܘܪܝܢ ܘܢܦܩ ܠܒܪ ܓܒ ܝܗܘ̈ܕܝܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܐܢܐ ܘܐܦܠܐ ܚܕܐ ܥܠܬܐ ܕܫܘܝܐ ܠܡܘܬܐ ܐܫܟܚܬ ܒܠܗܘܝ. ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܗܢܐ ܐܡܪ ܕܡܫܟܚ ܐܢܐ ܕܐܫܪܐ ܠܗܝܟܠܐ ܗܢܐ ܪܒܐ ܘܒܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ ܐܒܢܝܘܗܝ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܦܝܠܛܘܣ ܐܝܢܐ ܗܝܟܠܐ. ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܗܘ ܕܒܢܐ ܫܠܝܡܘܢ ܒܐܪܒܥܝܢ ܘܫܬ ܫܢܝ̈ܢ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܦܝܠܛܘܣ. ܐܢܐ ܡܫܝܓ ܐܢܐ ܡܢ ܕܡܗ ܕܗܢܐ ܙܕܝܩܐ. ܠܗܢܐ ܐܢܬܘܢ ܚܙܘ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܐܡܪܘ. ܕܡܗ ܕܗܢܐ ܥܠܝܢ ܘܥܠ ܒܢܝ̈ܢ ܀ ܘܬܘܒ ܠܘܩܒܠܗܘܢ ܐܡܪ ܦܝܠܛܘܣ. ܚܙܘ ܕܗܢܐ ܒܟܕܝܢ ܐܡܪܬܘܢ. ܠܐ ܟܪ ܐܡܪܬܘܢ ܥܠܘܗܝ ܥܠܬܐ ܕܡܘܬܐ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܩܥܝܢ ܗܘܘ ܨܠܘܒܝܗܝ ܨܠܘܒܝܗܝ. ܩܪܐ ܕܝܢ ܦܝܠܛܘܣ ܠܝܫܘܥ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܡܢܐ ܐܥܒܕ ܠܟ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܗܟܢܐ ܐܬܝܗܒ. ܐܡܪ ܦܝܠܛܘܣ ܐܝܟܢܐ ܐܬܝܗܒ. ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ. ܡܘܫܐ ܘܢܒܝ̈ܐ ܗܢܘܢ ܩܕܡܘ ܐܟܪܙܘ ܥܠ ܡܘܬܝ ܘܥܠ ܩܝܡܬܝ. ܘܟܕ ܫܡܥܘ ܕܝܢ ܝܗܘ̈ܕܝܐ ܐܡܪܝܢ ܠܦܝܠܛܘܣ: ܡܢܐ ܬܘܒ ܣܢܝܩܝܢ ܚܢܢ ܗܢܐ ܟܕ ܕܐܫܬܡܥ ܗܢܐ ܓܘܕܦܐ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܦܝܠܛܘܣ ܐܢ ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ ܓܘܕܦܐ ܗܘ. ܕܒܪܘܗܝ ܘܐܝܬܘܗܝ ܠܟܢܘܫܬܟܘܢ ܘܕܘܢܘܗܝ ܀

ܗܘ ܕܝܢ ܢܩܘܕܝܡܘܣ ܫܠܝܛܐ ܚܕ ܡܢ ܝܗܘ̈ܕܝܐ ܩܡ ܩܕܡ ܦܝܠܛܘܣ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܡܦܝܣ ܐܢܐ ܠܟ ܡܪܚܡܢܐ. ܘܠܝܠ ܦܬܓܡܐ ܐܡܪ ܩܕܡ ܪܒܘܬܟ. ܐܡܪ ܐܪܟܘܢܐ ܐܡܪ ܡܢܐ ܕܒܥܐ ܐܢܬ. ܩܡ ܢܩܘܕܝܡܘܣ ܘܐܡܪ ܐܢܐ ܐܡܪܬ ܠܩܫ̈ܝܫܐ ܒܟܢܘܫܬܐ ܕܗܢܐ ܟ̈ܗܢܐ ܘܠܘ̈ܝܐ ܥܡ ܟܠܗ ܥܡܐ ܗܢܐ. ܡܫܟܚ ܠܒܪ

ܐܬܘ̈ܬܐ ܘܬܕܡܪ̈ܬܐ ܥܒܕ . ܘܕܘܟܪܢܐ ܠܐ ܥܒܕ ܡܛܠܗ ܘܠܐ ܥܒܕ .
ܐܪܦܐܘܗܝ ܐܝܟ ܘܡܕܡ ܕܒܥܐ ܠܐ ܬܬܥܒܕ ܠܟܠܗܝ . ܕܐܦ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܐܝܟ ܐܬܘ̈ܬܐ ܡܬܘ̈ܡܢ . ܘܐܦ ܡܢ ܟܪܝܗܐ ܐܝܟ ܡܬܬܘ̈ܪܝܢ ܘܟܬ̈ܝܢ . ܘܦܓܪ̈ܐ
ܟܕ ܐܬܐ ܡܢ ܛܘܒܢ . ܘܟܠ ܕܠܘ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܬܝܗܒܘ ܐܒܕܘ ܢܦܫ ܡܢܗܘܢ
ܘܠܒܬ̈ܪܗܘܢ . ܘܗܫܐ ܐܪܦܐܘܗܝ ܠܡܢܐ ܟܒܪܐ . ܠܐ ܗܘܐ ܗܟܘܬܐ . ܐܠܐ
ܡܛܠ ܕܡܫܝܚܐ ܒܐܝܕܝܗܘܢ ܒܥܠܕܒ̈ܒܘܗܝ ܕܬܠܡܝܕܘܗܝ . ܐܡܪܝܢ ܢܘܗܪܐ
ܠܡܘܕܝܢܘܬܐ ܐܝܬ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܐܝܬ . ܕܟܠܗܬܐ ܢܦܫܗܘܢ ܢܦܫ ܐܝܬ . ܐܡܪ
ܠܗܘܢ ܫܘܕܥܘܬܐ . ܘܠܐܘܠܗܐ ܐܝܟ ܡܘܫܐ ܬܠܡܝܕܗ ܗܘ . ܕܦܬ ܟܪܣܐ ܢܦܫܗܝ
ܢܦܫ . ܐܦ ܠܐ ܐܢܫܝܢ ܡܫܪ ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ . ܘܕܝܢ ܕܝܢ ܡܬܚܫܒܝܢ ܗܘܘ
ܟܠ ܫܘܕܥܘܬܐ ܘܡܬܚܫܒܝܢ ܗܘܘ ܠܟܠܗܝ ܥܢܝܘܗܝ . ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܫܘܕܥܘܬܐ
ܠܗܢܐ ܡܬܚܫܒܝܢ ܐܝܟܘ ܟܠ ܥܢܝܘܗܝ ܕܫܪܪܐ ܥܒܕܬܘܢ ܡܢ . ܐܡܪܝܢ ܠܗ
ܥܪܘܬ ܬܡܢ ܐܝܬ . ܘܡܬܠܐܡ ܬܡܢ . ܐܡܪ ܫܘܕܥܘܬܐ ܐܡܝܢ ܐܢܫ
ܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢܬܘܢ . ܐܦ ܟܠܟܘܢ ܀

ܘܐܢܫܝܢ ܡܢ ܢܘܗܪܐ ܚܟܡ ܘܫܡܪ ܘܐܝܟ ܠܐܪܝܒܘܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܠܟܬܐ
ܡܢܟܘܢ . ܗܘ ܕܝܢ ܦܩܕ ܠܗ ܕܢܬܠ . ܦܬܚ ܕܝܢ ܦܘܡܗ ܘܡܢܥ ܦܬܓܡܐ
ܘܐܡܪ ܐܢܐ ܬܠܬܝܢ ܘܬܡܢܐ ܫܢܝܢ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܝ ܒܟܘܪܗܢܐ . ܘܡܫܒܪ ܗܘܝܬ
ܘܪܗܛܐ ܐܢܐ ܒܟܪܣܐ . ܘܐܢܫܐ ܢܫܡܬܐ ܐܟܠܘܢ ܠܓܘܗ . ܘܐܡܪ ܒܡܠܬܐ
ܘܡܢܗ ܫܦܠܬ ܒܪܝܫܐ ܕܝܠܝ ܘܣܠܩܬ ܘܐܝܠܬ ܠܒܝܬܐ ܕܝܠܝ . ܘܐܢܫܝܢ ܡܫܪܝܐ
ܡܢܗܘܢ ܘܡܫܬܪܪܐ ܐܦ ܫܪܝܪܐ ܐܡܪ . ܘܡܫܪܝܐ ܡܢܗܘܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܬܡܢ
ܕܡܢܗܘܢ . ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܢܘܗܪܐ ܠܦܘܠܛܘܣ ܘܠܗܢܘܢ ܕܡܠܠܘ . ܡܕܝܢ ܦܩܕ ܠܗܘܢ
ܕܢܬܬܠܘܢ ܠܒܪܐ . ܘܡܢ ܒܬܪ ܕܐܬܘ ܫܐܠ ܐܢܘܢ ܕܟܐܢܐ ܢܡܘܣܐ ܐܝܬ ܐܝܬܘܢ .
ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ ܒܟܢܘܬܐ . ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܢܘܗܪܐ . ܘܗܝܕܝܢ ܠܐ ܗܘܐ ܡܛܠܗ

ܐܠܦܝܢ ܀

ܘܐܦ ܐܢܬܬܐ ܚܕܐ ܕܫܡܗ̇ ܗ̇ܘܐ ܒܪܝܘܠܐ ܡܢ ܪܘܡܝܐ ܒܒܢܬܐ ܡܠܟܬ. ܘܐܡ̇ܪܬ. ܡܪ̈ܕܘܬܐ ܕܕܡܟܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ̇. ܘܡܪܟ̇ܒܬ ܠܡܪܓܠܝܬܗ̇. ܘܐܬܐܣܝܬ ܘܡܫܢ̈ܝܐ ܡܠܘ ܕܝܘܢܐ ܐܢܬܘܗܝ. ܕܡܠܝܬܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܘܫܐܕ̈ܐ ܡܫܬܠܛܝܢ ܠܗ̇. ܩܪܐ ܕܝܢ ܦܝܠܝܦܘܣ ܠܟܠܗ ܟܢܫܐ ܘܐܡ̇ܪ ܠܗܘܢ. ܕܬܬܟܢܫܘܢ ܕܟܠ ܒܐܕܪܐ ܐܝܬ ܠܢܗܪܐ. ܕܢܚܙܐ ܐܫܘܪ̈ܝܐ ܥܪܐ ܐܝܟܐ ܠܗܘܢ. ܐܝܟ ܕܝܢ ܗܪܟܐ ܐܫܘܪ̈ܝܐ ܚܕ ܕܫܡܗ ܒܪ ܐܒܟܐ. ܘܗܘܢܐ ܕܡܐܬܝܢ. ܢܚܘܫ. ܠܐܢܫܐ ܡܢܗܘܢ ܒܟܠܗܘܢ ܕܐܡܪ̇ܐ ܠܗܘܢ. ܐܡ̇ܪܝܢ ܗ̇ܘܘ ܠܒܪ ܐܒܟܐ ܥܒܪܝ ܠܝ. ܐܡ̇ܪ ܠܗܘܢ ܘܠܢܚܘܫ ܡܢܐ ܐܝܟܢܐ ܠܗ. ܐܡ̇ܪܝܢ ܠܗ ܢܝ ܠܠܒ. ܐܡ̇ܪ ܠܗܘܢ ܡܢܐ ܠܝ ܕܫܡܐ ܠܡܘܬܐ ܠܒܪܐ. ܘܬܘܒ ܡܫܘ ܒܪ ܩܢܝ: ܢܝ ܠܠܒ ܢܝ ܠܠܒ ܀

ܫܡܥ ܕܝܢ ܗܘ ܦܝܠܝܦܘܣ ܡܠܐ ܘܐܫܢܝ ܐܪ̈ܕܘܗܝ ܘܐܡ̇ܪ: ܡܫܝܚܐ ܐܝܟܢܐ ܡܢ ܕܡܢܗ ܕܗܘܐ ܠܚܒܪܐ ܘܕܘܟܐ. ܐܝܬܘܗܝ ܢܬܒܥܘܢ. ܗܘܘ ܕܝܢ ܦܫܝܘ ܦܫܬ ܠܚܒܪܐ ܘܐܡ̇ܪܝܢ ܕܡܢܗ ܕܗܘܐ ܠܠܡ ܘܠܟܠ ܟܢ̈ܝܢ. ܗܘ ܦܝܠܝܦܘܣ ܐܡ̇ܪ ܠܢܫܘܥ ܕܠܡܫܝܚ ܕܠܝܦ ܐܡܪܟܘ ܐܝܟ ܡܠܟܗܘܢ. ܡܠܠܘܗܝܐ ܦܩܕ ܐܝܟܐ ܕܬܬܠܠ ܒܦ̈ܪܝ ܠܠܟܐ ܐܝܟ ܢܟܘܫܐ ܕܡܠܟ̈ܐ. ܘܗܘܢܝ ܦܩܡ ܠܠܝܟܐ ܒܠܝܬܐ ܐܝܟܐ ܕܐܬܬܠܝܕܘ ܕܡܟܐ ܘܠܠܛܐ. ܗܘܢ ܚܢܟܐ ܀

ܘܐܦܩ ܠܢܚܘܫ ܘܠܗܘܢ ܛܪܝܢ ܠܡܠܟ̈ܐ ܡܢ ܦܪܘܠܛܪܝܢ. ܘܐܬܬ ܕܝܢ ܠܡܕܒܪܬܐ ܐܝܟܐ ܕܠܟܗܘܢ ܛܡܝܢ. ܐܦ ܠܗܘܢ ܛܪܝܢ ܠܡܠ̈ܟܐ ܚܕ ܡܢ ܢܚܘܫܗ ܘܚܕ ܡܢ ܗܕܠܗ. ܘܫܠܠܘ ܡܟܐܢܘ̈ܗܝ ܘܦܠܠܓܘ ܒܝܢܬܗܘܢ. ܘܟܠܗܘܢ ܢܗܪ̈ܐ ܡ̇ܢܝܢ ܗܘܘ ܘܡܟܒܝܫܝܢ ܗܘܘ ܒܗ ܒܪ ܐܒܟܝܢ. ܠܐܫܝܢܐ ܠܒܪ: ܠܢܦܫܗ ܠܐ ܡܫܒܚ ܕܠܒܪ. ܐܦ ܒܪܗ ܗܘ ܕܐܠܗܐ ܚܘܝܬ ܡܢ ܡܠܟܐ ܘܢܚܘܫܝܢ ܒܗ. ܚܕ ܕܝܢ ܒܢܝܐ ܡܪܝܢܐ ܕܫܡܗ ܗܘܐ ܕܡܟܐܒܘܣ ܐܡ̇ܪ ܠܗ. ܐܦ ܐܝܬ ܗܘ

ܡܫܝܚܐ ܠܒܪ ܕܢܦܩ ܐܦ ܠܝ . ܦܬܚ ܦܘܡܗ ܫܡܥܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗ . ܠܐ ܕܚܠ
ܐܢܬ ܡܢ ܐܠܗܐ . ܕܐܢܬ ܒܗ ܒܪܘܚܐ ܐܢܬܝܢ . ܘܚܢܢ ܥܒܕܝܢ ܐܝܟ ܨܒܝܢ .
ܘܗܘܐ ܡܬܦܪܓܝܢ . ܗܢܐ ܕܝܢ ܡܕܡ ܕܒܪܫ ܠܐ ܓܒܪ ܠܗ . ܘܗܘܐ ܡܬܬܕܝܢ
ܠܗܘܢ . ܘܐܡܪ ܠܡܫܝܚܐ ܡܪܝ ܐܬܬܕܝܢܝ ܡܢܐ ܕܐܬܬܐ ܐܢܬ ܒܡܠܟܘܬܟ . ܗܘ ܕܝܢ
ܝܫܘܥ ܐܡܪ ܠܗ . ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ : ܕܝܘܡܢܐ ܥܡܝ ܬܗܘܐ ܒܦܪܕܝܣܐ ܀
ܐܝܬܗܘܝ ܕܝܢ ܫܬ ܫܥܝܢ . ܘܚܫܘܟܐ ܗܘܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܟܠܗ ܥܕܡܐ ܠܬܫܥ ܫܥܝܢ .
ܘܐܬܦܠܓ ܬܪܥܐ ܕܗܝܟܠܐ ܐܝܟ ܦܠ̈ܓܗ ܡܢ ܠܥܠ ܠܥܕܡܐ ܠܬܚܬ . ܘܩܠܐ ܢܫܒ
ܒܩܠܐ ܪܡܐ ܘܐܫܠܡ ܪܘܚܗ ܀ ܩܝܡܝܢ ܗܘܘ ܕܝܢ ܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܝܕܥܝܢ ܗܘܘ ܠܗ
ܡܢ ܪܘܚܩܐ . ܘܚܙܝܢ ܗܘܘ ܡܕܡ ܕܗܘܐ . ܘܗܘܐ ܓܒܪܐ ܚܕ ܡܢ ܝܘܕ̈ܝܐ ܕܫܡܗ
ܝܘܣܦ ܡܢ ܪܡܬ ܘܫܐܠ ܦܓܪܗ ܕܝܫܘܥ ܡܢ ܦܝܠܛܘܣ . ܘܫܩܠܗ ܘܟܪܟܗ
ܒܣܕܘܢܐ ܢܩܕܐ ܘܣܡܗ ܒܩܒܪܐ ܢܩܝܪܐ ܒܫܘܥܐ . ܕܐܢܫ ܠܐ ܐܬܬܣܝܡ ܒܗ ܀
ܫܡܥܘ ܕܝܢ ܢܫ̈ܐ ܘܐܬܚܫܒܘ ܥܠ ܢܦܫܗ . ܘܦܩܕ ܕܢܗܘܘܢ ܠܒܣܡܐ
ܠܘܬ ܩܒܪܐ . ܘܗܘܘ ܢܫ̈ܘܗ ܒܫܒܬܐ ܕܫܠܝܚ ܕܝܢ ܢܬܒܝܚ ܒܝܘܡܬܐ ܒܬܪ
ܫܒܬܐ . ܘܐܬܚܫܒܘ ܒܢܦܫܗܘܢ . ܕܒܐܪܥܐ ܠܠܝܐ ܢܦܩܘܢ ܠܒܣܡܐ . ܒܪ ܕܝܢ
ܢܬܒܐ ܒܠܗ ܒܝܘܡܬܐ ܦܩܕ ܕܢܫܒܘܩ ܢܦܫܗ . ܘܦܬܚܘ ܬܪܥܐ ܘܠܐ ܐܫܟܚܘܗܝ .
ܫܡܥܘ ܕܝܢ ܕܟܪܝ ܒܗ̈ܘܢ ܘܠܒܗ ܒܣܪܐ ܘܘܠܕܐ ܐܚܪܢܐ ܐܝܟ ܘܦܓܥܐ ܚܕܐ
ܕܥܘܪ̈ܝܢ . ܘܕܘܟܬܐ ܒܒܝܬܐ ܐܝܟܐ ܕܢܫܒܘ ܐܝܟ ܠܘܬ ܗܘܐ . ܘܗܢܘܢ ܕܝܢ
ܢܬܒܝܢ ܘܡܬܕܡܪܝܢ ܡܛܠ ܢܦܫܗ ܀
ܘܐܬܘ ܢܫ̈ܐ ܕܐܝܬܝܢ ܡܒܪܗ ܕܢܫܒ ܘܐܬܟܪܝܢ ܕܘܟܠܐ ܪܒܐ ܗܘܐ
ܡܠܐܟܐ ܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܦܬܚ ܬܪܥܐ ܕܩܒܪܐ . ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܕܝܢ ܚܙܘܗ
ܐܝܟ ܒܪܩܐ . ܘܠܒܘܫܗ ܚܘܪܐ ܐܝܟ ܬܠܓܐ . ܘܡܢ ܗܘܐ ܥܠ ܟܐܦܐ . ܘܡܢ
ܕܚܠܬܗ ܗܘܘ ܐܝܟ ܡܝ̈ܬܐ . ܘܥܢܐ ܕܐܡܪ ܠܢܫ̈ܐ ܕܡܚܘܢ ܗܘܝ ܬܡܢ . ܠܐ

ܬܕܥܘܢ ܐܢܬܘܢ. ܢܗܘܐ ܐܢܐ ܓܝܪ ܕܠܫܡܫ ܥܡܟܘܢ ܕܐܝܟ ܛܠܠܐ ܒܟܠܗܘܢ. ܠܐ ܗ̇ܘ̣ܐ
ܗܪܟܐ ܥܡܟ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ. ܬܠܡܝ̈ܕܝ ܘܫܠܝ̈ܚܝ ܕܒܟܠܗ ܐܬܪܐ ܐܝܟܢܐ ܕܗܘܝܬܘܢ ܗܘܐ
ܬܢܢ. ܘܗܠܝܢ ܐܡ̈ܪܝܢ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ. ܕܡܟ ܠܗ ܡܢ ܒܬܪ ܡܢܬܐ ܘܗܘܐ ܡܩܒܠ ܠܗܘܢ
ܠܫܠܝܚܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܘܬܟܝܠ ܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ܀ ܐܡ̈ܪܝܢ ܠܗܘܢ ܢܘܗ̈ܪܐ ܠܫܡܘ̈ܥܐ
ܠܐ ܬܐܡܪܘܢ ܗܢܐ ܦܬܓܡܐ ܠܡܢܐ. ܐܠܐ ܗܒܘ ܠܗܘܢ ܫܘܒܚܐ ܠܡܠܟܐ
ܘܐܦ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܝܢܐ ܕܝܢܐ ܗܢܐ ܕܗܘܐ. ܐܡܪܘ ܕܫܠܝܚܐ ܐܬܘ
ܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ ܕܝܫܘܥ. ܘܐܦ ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܐܠܗܐ ܕܝܢ ܡܦܝܣܝܢ ܠܗ ܘܠܗܘܢ
ܕܠܐ ܢܦܠܬܐ ܒܟܕܝܢ. ܗܘܘ ܕܢܫܬܠܘܢ ܒܡܦܩܬܐ ܗܟܢ. ܘܐܡܪܘ ܐܝܟ ܕܐܠܦܘ ܐܢܘܢ
ܕܪ̈ܒܢܐ ܕܝܘ̈ܕܝܐ. ܘܒܕܫܠܡ ܐܬܦܪܫܬܐ ܐܬܬܣܝܡܘ ܗܘܘ ܒܟܠ ܡܕܡ ܕܗܘܐ܀

ܓܒܪܐ ܚܕ ܕܫܡܗ ܗ̇ܘ̣ܐ ܦܝܠܘܣ ܘܐܡܪ ܘܐܦ ܠܝ ܠܘܬܢܐ. ܐܬܐ ܘܐܫܬܟܠܘ
ܠܟܗ̈ܢܐ ܕܝܘ̈ܕܝܐ ܟܕ ܐܡ̈ܪܝܢ܆ ܕܫܡܥܝܢ ܠܝܫܘܥ ܘܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ ܕܢܬܟܢܫܘܢ ܟܠ
ܓܒܪ̈ܐ ܕܝ̈ܢܬܐ. ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܦܘܩܘ ܐܟܪܙܘ ܘܐܠܦܘ ܒܟܠܗ ܒܪܝܬܐ
ܘܐܥܡܕܘ ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܘܟܕ ܗܘ ܐܡܪ ܗܠܝܢ ܐܣܬܠܩ
ܠܫܡܝܐ. ܘܗܠܝܢ ܓܒܪ̈ܐ ܕܫܡܥܘ ܗܠܝܢ ܡܢܗ. ܚܙܘ ܕܝܢ ܪ̈ܒܝ ܟܗ̈ܢܐ ܘܠܘ̈ܝܐ
ܘܐܡ̈ܪܝܢ ܠܗܠܝܢ ܕܐܡܪܘ ܕܐܣܬܠܩ ܢܦܫܗ. ܐܝ ܢܦܠܬܐ ܐܬܐ ܐܬܬܠܝܗ ܕܬܬܠܘ
ܠܐܠܗܐ ܢܦܠܘ ܘܡܦܩܘ ܠܐܬܪ̈ܘܬܗܘܢ. ܒܥܐ ܡܢܬܘܢ ܘܡܫܟܚܝܢ ܗܘܘ ܗܘܐ. ܐܡ̈ܪܝܢ
ܠܗܘܢ. ܚܙܘ ܡܪܢܐ ܐܠܗܐ ܕܐܬܚܙܝ ܕܗܘܐ ܚܙܝܢ. ܘܗܢܘܢ ܕܝܢ ܪ̈ܒܝ ܟܗ̈ܢܐ
ܫܡܥܘ ܘܟܝܘܐ ܪܒܐ ܐܬܓܝܣܘ. ܘܐܡ̈ܪܝܢ ܕܗܢܐ ܗܝ ܗܕܐ ܫܘܒܚܘܗܝ
ܕܐܬܚܙܝܬ ܒܐܘܪܫܠܡ ܐܡܪ ܗܘܐ ܓܝܪ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܕܡܢ ܒܬܪ ܬܠܬܐ
ܝܘܡܝ̈ܢ ܩܐܡ ܐܢܐ܀

ܘܗܘܘ ܟܕ ܡܨܠܝܢ ܗܘܘ ܗܠܝܢ. ܐܬܐ ܚܕ ܓܒܪܐ ܕܫܡܗ ܗ̇ܘ̣ܐ ܫܡܥܘܢ
ܡܢ ܝܘ̈ܕܝܐ ܘܐܫܬܥܝ ܠܪ̈ܒܝ ܟܗ̈ܢܐ ܘܠܘ̈ܝܐ ܕܚܙܐ ܠܝܫܘܥ ܒܪܡܫܐ

ܡܕܝܢܬܗ ܫܡܥܘ ܕܝܢ ܡܛܠ ܝܘܣܦ ܘܬܘܒ ܒܝܘܡܐ ܪܒܐ ܗܘܘ ܘܒܬܪܟܢ
ܐܒܪܬܐ ܕܦܢܝܐ ܠܘܬ ܝܘܣܦ ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ. ܢܕܒܥܘܢ ܕܠܝܬܝܢ ܠܢ ܐܠܐ
ܐܬܛܦܣ ܘܬܐ ܥܡܢ ܐܟܡܐ ܕܗܘܝܢ ܘܒܢܝܢ. ܡܛܠ ܕܡܫܒܚܘܬܐ ܒܥܝܬܐ ܐܬܚܫܒܢ
ܠܠܝܐ. ܘܐܠܗܐ ܒܠܠܗ ܠܡܫܒܚܘܬ. ܘܒܬܪܟܢ ܘܫܕܪܘ ܘܝܗܒܘ ܠܗܘܢ
ܐܬܐ ܘܐܡܪܘ. ܕܐܝܢܘ ܕܩܪܐ ܗܠܝܢ ܒܬܘܕܝܬܐ ܐܬܬܐ. ܐܝܢܝܢ ܠܐ ܩܪܐ ܠܐ
ܐܬܐ ܒܡܒܥܘ. ܐܬܘ ܕܝܢ ܐܢܫܐ ܗܢܘܢ ܥܡ ܝܘܣܦ ܘܝܗܒܘ ܠܗ ܫܠܡܐ
ܘܠܟܠܗ ܒܝܬܗ ܘܠܟܠܗ ܒܢܝܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܫܠܡ. ܘܝܗܒܘ ܠܗ
ܐܒܪܬܐ ܘܠܒܫܘ ܘܐܫܬܘ. ܒܪ ܚܕܝܢ ܐܬܘ ܠܐܘܪܫܠܡ ܘܝܘܣܦ ܥܡܗܘܢ.
ܘܡܠܠܗ ܗܘܐ ܝܘܣܦ ܕܝܘܡܢ ܒܒܝܬܗ. ܘܠܒܪ ܫܒܘܬܐ ܪܒܬܐ. ܘܠܝܘܡܐ ܐܚܪܢܐ
ܢܦܩ ܟܠܗ ܥܡܐ ܘܐܦܣܘ ܠܝܘܣܦ ܕܢܦܩ ܥܡܗܘܢ. ܘܢܦܩ ܥܡܗ ܚܢܢ ܘܦܝܣܐ
ܘܐܢܫ ܠܐ ܡܟܠܠ ܗܘܐ ܡܕܡ. ܘܒܟܐ ܝܘܣܦ ܘܐܡܪ. ܡܢܐ ܫܪܝܬܘܢ ܒܬܪܝ.
ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܗܢܘܢ ܡܗܡܢܝܢ ܠܟ ܒܫܘܒܚܐ ܕܠܐ ܬܬܦܠܓ ܡܢܢ ܡܕܡ ܘܠܐ
ܡܠܬܐ ܚܕܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܒܝܘܡܐ ܕܐܪܒܥܬܐ ܒܪ ܒܠܫܪ
ܥܬܝܕ ܢܬܒܥܘܢ. ܘܦܬܚ ܟܠܗ ܥܡܐ ܕܫܒܬܐ. ܘܟܦܠܗܝ ܕܠܠܝܐ ܒܪ ܩܝܡ
ܐܢܫܐ ܘܡܚܝܠܐ ܐܢܫܐ. ܘܗܘܐ ܝܘܡܐ ܪܒܐ ܗܘܐ ܘܡܢܝܢ ܐܝܟ ܒܪܘܟܐ.
ܘܡܕܝܢܬܐ ܗܘܬ ܘܢܦܠܬ ܥܠ ܐܪܒܥܐ. ܘܐܫܪܝ ܢܫܘܒ ܒܐܝܕܝ ܘܐܬܦܢܝ
ܘܐܬܦܢܝ ܡܢ ܢܛܘܪܬܐ ܕܡܠܟ ܗܘܬ ܒܗ. ܘܐܝܟ ܡܠܟܐ ܘܦܪܝܐ ܡܢܝܢ ܐܬܐܡܪܘ
ܡܢ ܪܫܐ ܡܕܡ ܕܟܠܗ. ܘܪܚܡܐ ܒܚܘܒܐ ܕܡܪܘܪܢ ܡܢܝܐ ܒܢܝܫܝ. ܘܡܠܟܐ
ܫܡܥܬ ܕܐܡܪ ܢܘܚܐ ܠܐ ܬܕܚܠ. ܘܦܬܚܬ ܒܢܝܢ ܘܪܘܚܬ ܠܫܘܒ ܘܡܕܝܢܬܐ
ܗܘܝܬ. ܘܫܡܥ ܗܘܝܬ ܠܝ ܒܪ ܕܚܘܝܐ ܗܘ ܘܡܚܝܠܘ ܡܚܝܠܐ ܗܘܝܬ. ܘܗܘ
ܐܡܪ ܠܝ ܠܐ ܬܕܚܠܘܢ ܕܐܝܢܘ ܕܫܡܥ ܫܡܥܐ ܠܐܢܫ ܕܡܚܝܠܐ ܡܛܠ ܒܪܗ.
ܐܦ ܢܬܠܬ ܕܐܡܪ ܠܘܡܠܝ. ܘܐܡܪܬ ܠܗ ܪܒܝ. ܐܢܫܐ ܗܘ ܀ ܘܐܡܪ ܠܝ ܠܘ

ܐܠܐ ܐܢܐ. ܘܐܡܪܬ ܠܗ ܡܢ ܐܢܬ ܡܪܝ، ܐܦ ܐܡܪ ܠܝ ܐܢܐ ܐܢܐ ܝܘܣܦ ܗܘ
ܕܫܐܠܬ ܦܓܪܗ ܡܢ ܦܝܠܛܘܣ . ܗܘ ܕܟܪܟܬ ܦܓܪܗ ܒܣܘܕܪܐ . ܘܣܘܕܪܐ
ܐܟܪܟܬ ܥܠ ܐܦܘ̈ܗܝ ܘܣܡܬܝܗܝ ܒܩܒܪܝ ܚܘܪܐ . ܘܐܡܪܬ ܠܗ ܡܪܝ ܚܘܝܢܝ
ܠܝ ܠܗܘ ܣܘܕܪܐ . ܘܚܘܝܗ ܠܝ . ܘܢܣܒܬ ܕܢܫܩܠܗܘ . ܘܠܒܒܢܝ ܒܐܝܕܗ ܘܐܩܝܡܢܝ
ܒܒܝܬܝ . ܘܐܡܪ ܠܝ ܥܕܡܐ ܠܐܪܒܥܐ ܝܘ̈ܡܝܢ ܠܐ ܬܦܘܩ ܡܢ ܒܝܬܟ .
ܐܢܐ ܕܝܢ ܐܙܠ ܐܢܐ ܠܘܬ ܐܚ̈ܝ ܠܓܠܝܠܐ ܀

ܫܡܥܘ ܕܝܢ ܪ̈ܒܝ ܟܗ̈ܢܐ ܘܠܘ̈ܝܐ ܘܢܦܠܘ ܥܠ ܐܪܥܐ . ܘܨܡܘ ܥܕܡܐ
ܠܬܫܥ ܫܥ̈ܝܢ . ܘܩܪܒܘ ܢܩܦ ܘܢܝܩܘܕܝܡܘܣ ܘܐܦܝܣܘ ܐܢܘܢ ܠܚܢܢ ܘܠܩܝܦܐ
ܘܠܟܠܗܘܢ ܩܫ̈ܝܫܐ ܕܥܡܐ ܕܢܐܬܘܢ ܠܫܡܥܐ . ܕܫܡܥܬܐ ܐܬܝܐ ܗܘܬ· ܕܬܫܥܠ
ܘܐܬܠܘ ܘܐܫܬܥܝܘ ܘܐܙܠܘ ܟܠܢܫ ܠܒܝܬܗ . ܪ̈ܒܝ ܟܗ̈ܢܐ ܘܠܘ̈ܝܐ ܘܩܫ̈ܝܫܐ ܐܡ̈ܪܝܢ
ܒܝܢܬܗܘܢ . ܡܢܘ ܗܝ ܗܕܐ ܒܝܫܬܐ ܕܐܬܕܪܟܬ· ܠܢ . ܕܝܕܥܝܢ ܠܐܒܘܗܝ ܘܐܦ
ܠܐܡܗ . ܐܡܪ ܠܘܝ ܣܦܪܐ ܝܕܥ ܐܢܐ ܠܐܢܫܘܗܝ ܕܕܚܠܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܐܠܗܐ. ܘܡܢ
ܩܛܠܬܐ ܠܐ ܡܪܢܫܝܢ ܗܘܘ. ܘܒܡܫܪܐ ܦܘܩܕ̈ܢܝܢ ܢܛܪܝܢ ܗܘܘ. ܟܕ ܕܝܢ ܐܬܝܠܕ ܠܗܘܢ
ܝܘܣܦ . ܘܐܣܩܘܗܝ ܠܗܘܕܐ ܕܒܚܬܐ . ܘܩܪܒܘ ܢܟܣܘܗܝ ܕܒܚܬܐ ܠܐܠܗܐ .
ܘܫܩܠܗ ܪܒ ܟܗ̈ܢܐ ܫܡܥܘܢ ܥܠ ܕܪ̈ܥܘܗܝ . ܘܐܡܪ ܠܗ . ܫܪܐ ܐܢܬ ܠܗ
ܠܥܒܕܟ ܒܫܠܡܐ ܐܝܟ ܡܠܬܟ . ܕܗܐ ܚ̈ܙܝ ܥܝ̈ܢܝ ܚܢܢܟ . ܘܛܝܒܬ ܢܘܗܪܐ ܡܢܟ
ܦܘܪܩܢܟ . ܩܕܡ ܥܡܐ ܘܩܕܡ ܟܠܗܘܢ ܥ̈ܡܡܐ ܘܫܘܒܚܐ ܠܥܡܟ ܝܣܪܐܝܠ .
ܘܒܪܟܗ ܘܐܡܪ ܠܡܪܝܡ ܐܡܗ . ܡܣܒܪܐܢܐ ܠܟܝ ܥܠ ܛܠܝܐ ܗܢܐ . ܐܡܪܐ
ܛܒܬܐ ܡܪܝ . ܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ . ܗܢܐ ܣܝܡ ܗܘ ܠܡܦܘܠܬܐ ܘܠܩܝܡܬܐ
ܒܐܝܣܪܐܝܠ ܘܠܐܬܐ ܕܡܬܐܡܪܐ ܕܚܪܝܢܐ . ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܢܘܕܥܐ ܠܗܦܪܐ ܠܗ
ܗܠܝܢ ܐܝܬ ܐܢܝܢ ܫܡܥܬ . ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܠܐ ܝܕܥܬܘܢ ܕܡܢܗ ܢܦܩܬ ܢܒܝܘܬܐ
ܘܐܝܬܝܗ ܢܒܝܘܬܐ ܘܐܬܒܝܕܘܗܝ . ܘܡܢܐ ܠܗܘܢ ܕܫܪܪܐ ܐܝܬܝܗ . ܘܐܡܪ

ܢܡܪ. ܡܘܫܐ ܢܒܝܐ ܥܠ ܡܘܬܗ ܠܐ ܐܢܫ ܝܕܥ ܐܠܐ ܐܢܫ ܚܡܫ. ܒܝܬ ܦܥܘܪ
ܒܥܘܡܩܐ ܕܡܘܐܒ ܡܘܫܐ ܦܪܩ ܒܝܘܡܘܗܝ ܕܡܘܐܒ ܘܠܐ ܝܕܥ ܐܢܫ ܥܠ
ܩܒܪܗ ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܢܐ. ܐܦ ܠܘܝ ܐܡܪ. ܗܘ ܗܢܐ ܕܐܡܪ ܫܡܥܘܢ ܕܗܘܐ
ܚܢܘܟ ܗܘ ܠܡܦܠܬܐ ܠܦܢܝܬܐ ܘܠܐܬܪܐ ܕܡܬܐܡܪܐ ܒܝܬ ܚܘܪܝܠ. ܘܪܒܝ
ܐܢܛܝܘܟ ܐܡܪ. ܒܬܪ ܕܝܢ ܒܡܥܡܘܕܐ ܕܝܘܪܕܢܐ. ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܐܢܐ ܡܠܐܟܝ
ܩܕܡܘܗܝ. ܕܗܘ ܢܛܝܠ ܡܢܟ ܦܪܘܦܝܟ. ܘܗܘ ܚܙܪܝܟ ܒܠܫܢܝܢ ܐܬܘܪܝܬܝܟ.
ܚܢ ܘܥܝܕܐ ܐܡܪܘ ܬܪܝܢܬܘܬ ܐܡܪܘܬܗ ܡܢܟ ܕܒܬܪ ܒܡܥܡܘܕܐ. ܕܚܝܘܬܟ
ܡܘܬܐ ܠܐ ܠܠܟ. ܘܠܐ ܦܪܝܫܐ ܐܠܗܐ. ܢܫܘܒ ܕܝܢ ܡܠܘܬܐ ܢܗܘܐ
ܠܦܠܛܘܣ. ܘܕܚܝܠܝܢ ܡܫܝܚܝܢ ܥܠ ܩܕܡܝܗܘܢ ܘܒܠܠܐ ܕܒܣܪܗܘܢ ܡܣܒܝܢ ܠܗ
ܒܪܝܫܗ. ܘܕܒܠܒ ܒܦܪ ܐܠܗܐ. ܘܕܫܠ ܐܦܦܐܠܡܘܢ ܦܠܛܘܣ. ܘܐܡܛܠܒܘ
ܠܗܘ ܬܪܝܢ ܒܢܫܐ ܛܠܛܘܣ ܘܕܡܐܟܘܣ. ܘܐܫܬܝ ܚܠܐ ܒܡܪܪܐ. ܘܕܒܠܠ
ܟܝܒܗ ܒܠܘܒܚܬܐ. ܠܐܢܫܝܢܐ ܦܘܡܝܐ ܡܫܝܚܝ. ܘܕܣܟܪܗ ܫܐܠ
ܡܢܘܪܐ ܢܦܩ ܒܠܘܓܝ. ܘܕܢ ܡܢ ܐܬܠܠ ܠܫܡܝܐ. ܘܕܐܡܪ ܪܒܝ ܠܘܝ.
ܘܕܫܢܝܢ ܦܩܪܐ ܫܒܠܘܗܝ. ܕܐܡܪ ܕܗܐ ܗܢܐ ܚܢܟ ܠܡܦܠܬܐ
ܘܠܦܢܝܬܐ ܒܝܬ ܚܘܪܝܠ. ܘܠܐܬܪܐ ܕܡܬܐܡܪܐ ܡܢ ܡܪܝܐ ܗܘܬ ܗܕܐ
ܘܬܫܡܫܬܐ ܗܘܬ ܒܟܢܫܢ. ܡܛܠ ܕܡܢ ܬܪܬܝܢ ܒܢܬܗ ܕܫܘܐܠ ܠܢܟ ܗܘ ܒܠ
ܕܢܬܬܠܐ ܥܠ ܩܝܣܐ. ܗܐ ܐܘܪܚܐ ܢܗܘܐ ܒܬܪ ܘܡܠܟ. ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܐܪܒܥܐ ܠܐ ܢܒܥܘ ܢܫܡܗܘܢ ܡܢ ܐܪܒܥܐ. ܘܐܡܪܘ ܕܝܢ ܒܡܗܝܡܢܐ ܘܠܘܝܐ
ܠܡܦܠܛܗܘܢ. ܕܗܢܐ ܡܫܡܫܝܢ ܐܢܫܝܢ ܢܒܠܐ ܘܠܐ ܡܪܝܡܝܢ ܐܢܫܝܢ ܫܪܒܗ
ܡܢ. ܗܘܝܢܢ ܢܬܚܙܝܢ ܕܠܒܟ ܒܕܡܘܬܐ ܠܠܠܟ. ܘܢܗܘܐ ܠܗ ܒܕܡܘܬܐ ܢܗܘܬܐ.
ܘܐܡܪܘ ܕܝܢ ܒܗܢܐ ܠܢܦܫ ܗܘ ܒܠ ܕܡܫܟܚ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܒܝܫܐ. ܘܐܡܪ
ܒܠܗ ܒܗܢܐ ܐܡܝܢ ܀

ܥܠܡ ܐܘܦܐܡܢܛ̈ܝܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܐܝܟܢܐ ܕܒܪܝܐ ܕܠܦܬ
ܢܗܘܐ ܕܘܪܫܬ ܒܗ ܒܡܘܕܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ. ܘܐܬܬܘܣܦܬ ܘܫܡܠܝܬ
ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܘܗܝ ܦܘܡ ܐܝܟ ܐܟܝܢܐ ܐܘܦܐܡܢܛ̈ܝܐ ܕܗ ܒܒܪܝܐ ܟܠ
ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ. ܗܘ ܕܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܒܗܘ ܦܘܠܚܢܗ ܦܘܠܚܢܗ. ܒܡܫܪܪܐ
ܠܒܪܝܐ. ܘܡܠܝܒܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܦܝܣܘܢ ܠܡܘܬܐ. ܠܗܠܬܐ
ܕܐܠܝܢ ܕܩܪܝܢ ܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ. ܘܗܘ ܢܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܠܟܠ ܒܠܗ ܒܪܝܬܐ.
ܘܠܟܠ ܥܡ ܕܚܠܬܗ. ܘܠܟܠ ܫܠܡܐ ܕܩܪܝܢ ܘܫܒܚܝܢ ܠܗ ܘܐܡܝܢ ܀

2 ܐܓܪܬܐ ܕܥܠ ܦܘܠܝܩܪܦܘܣ ܠܐܝܪܝܢܐܘܣ ܦܠܘܪܝܢܐ

ܦܘܠܝܩܪܦܘܣ ܠܐܝܪܝܢܐܘܣ ܦܠܘܪܝܢܐ ܫܠܡ. ܕܝܢ ܗܘܢܐ ܘܣܠܩ ܕܒܗܘ ܢܘܡܘܣܐ
ܕܐܡܪܬ ܒܗ ܒܥܘܡܩܗ ܘܡܘܡܐ. ܐܠܐ ܡܚܝܠܬ ܗܘܝܬ ܠܡܘܠܕܗ. ܘܠܐܘ ܦܪܘܫܐ ܗܘܝܬ
ܒܥܝܢܬܐ ܕܐܠܝܢ ܘܠܡܚܝܠܬ ܡܢ ܕܪܫܘ ܡܢ ܗܘ ܐܢܐ ܕܫܡܥ ܡܢ ܒܗ ܥܡܠܬܐ ܠܒܪܝܫ ܐܠܐ
ܗܘܡܢ. ܘܡܛܠ ܗܘܝܬ ܒܗ ܕܡܢܝ ܐܘ ܠܐܝܪܝܢܐܘܣ. ܘܒܕ ܫܠܡ ܗܘܝܬ ܕܐܠܐ ܠܗܘܬ ܘܠܐ ܦܩ ܠܟ
ܕܒܥܠܡܐ ܡܛܠ ܒܕ ܗܘܐ ܡܢ ܦܘܠܝܩܪܦܘܣ ܥܡ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܩܕܡܝܢ ܗܘܘ ܡܢܗ.
ܕܡܢ ܗܘ ܡܢ ܒܠܗ ܥܡܠܐ. ܡܛܠܬܗ ܕܝܢ ܥܠܡܐ ܠܗ ܕܐܠܐܘܣܬܐ ܠܗ ܕܒܥܠܡܐ ܐܠܗܐ.
ܒܗܘ ܦܩܕܐ ܕܠܗܘܢ ܗܘܐ ܘܗܘ ܕܡܢ ܕܐܘܪܝܬܐ ܒܢܡܘܣܐ. ܘܗܘ ܒܥܠܡܫܡܠܗ ܘܒܗܘܢ
ܒܡܥܡܪܘܬܗ ܕܝܢ ܠܐ ܥܒܕ ܚܝܠܐ. ܐܠܐ ܒܦܪܘܫܐ ܠܗܘܢܐ ܕܡܠܟܐ ܡܕܢܚܐ ܗܘܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܕܥܠܡܐ. ܐܝܟ ܕܒܡܫܡܫܢܘܬܗ ܒܠܗ. ܗܘ ܢܦܫܗ ܥܡܠܐ. ܘܐܦܠܐ ܗܘ ܚܝܠܐ. ܘܐܦ ܦܪܘܫܐ
ܐܠܗܐ ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ ܒܢܦܫܗ ܚܝܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܒܗ ܕܝܢ ܥܡܪ ܗܘܐ ܕܐܬܡܫܡܫܘܢ ܒܥܠܡܐ
ܡܫܝܚܐ ܥܠܡܐ ܕܡܫܪܝܐ. ܡܛܠ ܕܒܥܠܡܐ ܗܘܐ ܠܟ ܀ ܘܐܦ ܐܠܗܐ ܒܗ ܥܠܡܫܡܫܢܘܬܐ.
ܕܥܡ ܘܐܠܗܐ ܥܡܠܐ. ܕܒܠܗ ܒܥܠܡܐ ܠܐܘܪܝܫܠܡ ܗܘ ܦܘܠܝܩܪܦܘܣ ܘܠܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܠܐܝܪܝܢܐ ܗܘܢ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܗܘܘ ܕܝܢ ܥܡܪܗ. ܘܐܦ ܕܥܡܠܐ ܦܪܩ ܕܡܠܬ ܥܠܡܫܡܠܐ ܐܠܐ.
ܗܘܝܬ ܕܐܡܪܬ ܦܪܘܫܐ ܕܡܫܡܫܐ. ܘܡܠܠܗ ܒܗ ܡܬܐ ܥܠ ܐܦܐ ܦܘܠܚܢܐ. ܘܒܡܠܡܗ
ܒܥܠܡ ܥܡܠܐ ܘܡܫܡܫ ܗܘܐ ܦܘܪܩܢܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܫܡܫܘܢ ܒܠܗܘܢ ܘܢܦܫܗܘܢ ܡܢ
ܠܡܫܠܡܘܬܗܘܢ. ܐܦ ܠܡܫܪܝܢ ܕܡܫܪܝܬܐ ܒܗ ܕܥܡܠܐ ܘܐܠܗܐ ܕܗܘܝܢ. ܘܒܗ ܕܝܢ
ܠܡܫܡܫܢ ܗܘܘ ܘܡܫܡܫܢ ܘܡܫܡܫܢ ܗܘܘ ܒܗܘܢ. ܡܢ ܒܗ ܗܘ ܘܐܡܫܡܫ ܠܗ.
ܡܠܐ ܕܠܐ ܡܫܡܫܢ ܐܢܫ ܠܗ ܐܘ ܦܪܘܫܐ ܕܒܗ ܕܗܘܐ ܕܡܫܡܫ ܕܡܫܡ ܠܟܠ ܠܐܢܫܐ
ܒܥܠܡܐ ܐܠܗܐ. ܕܟܠ ܥܡܠܐ ܕܐܡܪ ܗܘܐ ܚܝܐ. ܒܡܢ ܡܫܠܐ ܕܡܫܡܫ ܗܘ ܐܢܫܐ ܕܡܫܡܫܗ
ܘܗܘܐ ܗܘܐ ܡܫܡܫܗ ܕܡܢ ܐܠܐ. ܗܘ ܐܢܫܐ ܕܐܘܪܫܬ ܥܡܠܐ ܡܫܡܫܐ. ܒܡܫܡܫ ܠܗܘܢ

ܕܓܘ ܡܕܝܪܐ ܐܠܗܘܬܗ ܗܘܐ ܐܝܟ ܡܫܟܚܝܢ . ܕܠܐ ܒܟܠ ܓܘܢ ܢܦܫܗ . ܘܡܫܝܚܐ
ܒܠܒܗ ܠܐܠܗܐ . ܘܒܗ ܘܡܫܝܚܐ . ܐܠܐ ܓܝܪ ܦܬܓܡܐ ܒܟܠܗ ܕܫܘܐ . ܘܒܬܪ ܐܠܗܐ ܕܫܡܠܝ
ܘܒܫܠܡܘܬܐ ܕܝܠܗ ܕܒܬܪܗ ܕܗܘܐ . ܒܗܘ ܓܘܫܡܐ ܕܡܫܬܒܚ ܒܗ ܒܢܝܢܐ ܒܗ
ܢܦܫܗ ܒܢܝܢܐ ܘܢܦܫܗ ܠܐܒܐ ܘܒܢܦܫܗ ܡܫܝܚܐ ܠܐܠܗܐ . ܒܗܘ ܐܝܟ ܕܐܦܢܩ ܒܗܘ
ܐܝܟ ܕܦܓܪܗ ܦܓܪܗ . ܒܗ ܗܘܝܢ ܡܫܬܐ ܗܘܐ ܕܝܢ ܐܝܬܝܗ ܦܪܘܫܘܬܐ ܒܗ ܬܘܕܝܬܐ
ܕܒܗܘ . ܐܬܐ ܐܘܕܝܥܢ ܒܗ ܒܗܝܢ . ܘܒܗ ܡܦܪܫ ܟܠ ܡܕܥܝܢ ܒܝܘܡܐ . ܐܦ ܪܘܚܐ
ܘܡܬܢܨܚܝܢ ܕܐܦ ܗܘܝܘ ܒܫܘܒܚܗ ܗܘܘ . ܘܒܗ ܕܝܢ ܡܬܢܨܚܝܢ ܗܘܘ ܒܢܦܫܬܐ ܕܦܓܪܐ
ܗܘܘ ܒܗ ܐܦܓܪܦܐ . ܘܐܝܟ ܕܐܦ ܐܠܐ ܒܡܫܒܚܘ ܕܐܝܬܝܗ ܐܘܪܐ . ܘܟܠ ܡܫܒܚܐ ܕܟܠ
ܐܢܐ ܗܘܐ ܒܠܘܓܐ . ܘܟܠܗ ܒܒܫܪܐ ܕܒܪܘܚܐ ܘܐܪܒܥܝܢ ܬܘܕܝܬܐ ܡܫܡܫܝܢ ܒܗ ܐܝܬܝܗ
ܘܐܟܠ ܓܒܠܐ ܒܐܪܘܗܝ ܕܡܫܢ ܕܐܝܠܝܢ . ܘܒܗ ܐܠܐ ܗܘܬ ܒܠܘܓܐ ܗܠܝܢ ܡܫܡܫܢ
ܗܘܬ . ܕܗܠܝܢ ܐܢܫܝܢ ܡܕܝܢ ܗܘܐ ܠܒܫܡܬܐ ܕܝܢ . ܘܐܬܪܝܢ ܗܘܐ ܒܫܡܝܢ ܘܟܠܝܢ ܕܐܝܟ
ܐܢܫܝܢ ܒܟܠܗܘܢ ܘܐܘܪܚ ܒܓܘ ܟܠ ܘܐܝܟ ܒܐܪܫܐ ܘܡܢܐ ܕܐܘܪܚܐ . ܒܗ ܕܝܢ ܡܬܚܫܒܝܢ
ܗܘܐ ܒܠܒܗ ܐܘ ܐܢܫܝܢ ܡܠܐ ܐܢܐ ܐܬܪܘܗܝ ܡܢ ܡܫܝܚܐ . ܘܦܓܪܐ ܕܢܦܫܐ . ܘܐܪܥܐ
ܠܐܠܗܐ ܘܡܒܪܬܐ . ܐܢܫܐ ܒܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܗܘ ܘܠܐ ܐܠܗܐ ܒܗܘܒܠܐ ܕܐܬܪܘܬܐ ܡܫܬܒܚܐ
ܐܠܗܐ ܐܚܪܝܢ . ܘܒܗ ܡܦܬܐ ܒܗ ܒܠܘܓܐ . ܡܠܝܢ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢ ܘܡܠܦܢܘ ܒܗ ܦܠܓܐ
ܗܘܐ ܘܡܫܒܚܐ ܒܟ ܗܘ ܒܝܬܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܒܗ ܒܠܘܓܐ . ܐܠܐ ܕܝܢ ܓܠܝܢܐ ܒܟܠܗܝܢ ܐܘ
ܐܢܫܝܢ . ܕܝܢ ܕܗܘܐ ܗܘ ܐܢܫܐ ܕܐܬܪܘܬܗ ܒܗ ܕܐܬܦܫܛܘ ܡܢ ܐܢܫܐ ܐܬܪܘܬܗ
ܒܗܘܐ ܡܢܐ ܕܒܬܪܐ ܘܒܪܘܚܐ ܕܟܠ . ܘܒܗ ܡܠܐ ܗܘܐ ܒܗ . ܕܝܢ ܗܘܐ ܟܠܗܘܢ ܘܟܠ ܐܢܫܐ
ܚܠܦ ܕܝܢ ܒܗ ܡܠܝܠܗܘܢ ܡܢ ܐܚܝܐ ܕܒܠܒܗ ܟܠ ܐܪܝܟ ܡܘܬ ܥܠܝܗܘܢ . ܘܒܟܠ ܐܪܥܐ ܐܡܪ
ܗܘܬ . ܐܫܬܒܚܬ ܡܪܝ ܕܐܬܬ ܘܐܬܬ ܒܗ . ܐܚܪ ܟܠ ܒܫܡܫܬܐ . ܘܠܐ ܚܙܬ ܕܐܬ ܐܬ
ܘܡܪ ܠܐܠܗܐ . ܘܐܠܐ ܒܓܙܪܐ ܗܘ ܚܪܐ . ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܠܒܘܬܗ ܕܡܢ ܓܒܐ ܐܬ . ܘܗܫܐ ܡܪܝ
ܐܢܫܝܢ ܒܗ ܒܢܝ ܡܫܪܝܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܐܟܒ ܒܗ ܒܟܠܐ ܡܢܫ ܗܘܡܠܐ ܟܠܗܝܢ ܠܐܠܗܐ
ܕܡܫܪܝܬܐ . ܐܠܐ ܕܝܢ ܒܟܠܐ ܐܪܥܐ ܐܡܪ ܐܬ ܐܠܗܝܢ ܠܐܠܗܐ ܕܫܡܫܐ ܘܐܪܥܐ . ܘܐܡܪܬ
ܐܢܬ ܠܐܠܗܐ ܕܡܫܪܝܬܐ . ܠܐ ܐܝܟ ܒܟܕܘܗܝ ܕܒܟܠܗ ܦܓܪܗܘܢ ܦܓܪܗܘܢ ܘܠܐ ܐܝܟ
ܕܒܠܒܗܘܢ ܕܒܢܝ ܡܫܪܝܬܐ . ܘܠܐ ܐܝܟ ܡܫܡܫܐ ܕܒܗܘܢ ܠܥܕܬܐ . ܐܠܐ ܐܬܪܘܗܝ ܕܒܟܠܗ
ܡܠܝܐ ܒܠܒܘܬܗ . ܘܡܢ ܐܝܟ ܐܬܪܘܬܐ ܘܐܬܡܫܚ ܒܗ ܘܐܠܗܐ ܘܒܬܪܘܬܐ ܕܒܢܝ .
ܘܡܢܐ ܒܓܙܪܗ ܘܡܠܬܗ ܒܗ ܐܬܬ ܒܗ ܡܫܒܚܬܐ ܐܢܫ ܕܫܡܫܐ ܕܓܒܠܐ . ܘܡܢ ܗܘܐ
ܐܬܪܘܬܗ ܟܠ ܒܠܝܠܝܐ ܘܐܡܪ ܠܗ . ܕܠܐ ܓܝܪ ܦܓܪܐ ܡܬܒܠܬܐ ܒܫܠܡܘܬܐ . ܘܒܬܪܗ
ܐܬܪܘܬܐ ܒܠܝܠܐ ܘܐܪܥܐ . ܘܡܫܒܚ ܒܗܫܐ ܐܬܝ . ܘܡܢ ܕܗܘܝ ܡܫܡܫ ܒܗ ܕܢܨܚܘܬܗ ܘܠܐ
ܡܠܐ . ܘܒܠܒܝܢ ܕܠܝܢ ܡܪܝ ܕܐܬܝܐ ܒܗ ܕܐܪܥܐ ܕܡܫܡܫܐ ܕܐܬܘܗܝ ܡܢ ܡܪܝܡܫܒܚܐ
ܡܬܡܫܡܫܐ . ܡܢ ܡܢ ܒܗܘ ܡܫܬܐ ܘܡܫܒܚܝܢ ܗܘ ܒܡܫܪܝܬܐ . ܡܢ ܟܠ ܕܡܪܝ ܘܐܠܗܝܢ ܠܠܥܠܡ
ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܀

II

ܐܓܪܬܐ (1) ܕܫܕܪ ܐܝܪܘܕܝܣ ܠܦܝܠܛܘܣ

ܐܓܪܬܐ ܡܢ ܐܝܪܘܕܝܣ ܠܦܝܠܛܘܣ ܦܢܛܝܘܣ ܐܝܓܡܘܢܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܐܘܪܫܠܡ ܫܠܡ (2)

ܟܕ ܒܘܣܡܐ (3) ܪܒܐ ܐܝܬܝ ܥܠܝܟ ܐܢܐ (4) ܠܝ ܗܫܐ (5) ܕܡܐ ܕܫܡܥܬ ܐܢܫ ܕܒܥܐ ܠܝ ܥܠܘܗܝ. ܟܕ ܐܬܐ ܓܝܪ ܗܘ ܕܝܠܕܐ ܗܘܐ. ܥܠܝ ܠܘܬ ܒܪܐ ܐܝܪܘܕܝܐ (6) ܟܕ ܡܫܬܟܚܐ ܗܘܐ. (7) ܒܪܬܐ ܕܝܠܝ ܕܐܝܟ ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܠܥܒܪܐ. ܘܗܐ ܐܬܦܫܬ ܠܡܥܠܝܘ. ܘܒܝܫܬ ܠܐܡܪܘ ܗܠܝܢ ܠܝܫܬ. ܘܐܬܦܫܛ ܪܫܗ ܘܦܫ ܠܠ ܡܢ ܠܚܒܪܐ. ܘܗܘܐ ܐܡܪܗ ܡܫܠܐ ܠܗ ܠܪܡܫܗ ܠܠ ܒܛܦܣܗ ܒܚܝܐ. ܘܗܘܐ (8) ܠܗܘ ܒܗܕ ܒܠܒܠܐ ܪܒܐ ❖

ܐܢܐ ܓܝܪ ܒܝ ܡܫܬܝܐ ܠܠ ܗܘ (9) ܒܪܘܚܐ ܡܣܒܪ. ܙܒܢܐ ܗܘܬ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡ ܘܐܬܚܙܝܘܗܝ ܠܒܘܫܝ. ܘܐܬܟܣܝ (10) ܚܠܦܘܗܝ. ܠܝ ܕܒܥܐ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܘܗܘܐ (11) ܡܢܗ ܐܢܐ ܕܗܘܓܝ ܒܡܫܬܐ ܚܝܠܬܐ ܕܦܢܝܬܐ (12) ܒܗܘܢܝ ܗܘ ܡܬܒܕܩ ܘܒܪܝܫܬ ܒܡܫܝܚܐ. ܗܐ ܡܫܒܩܠܝ ܐܢܐ ܦܘܪܥܢܐ ܥܠܝܢ ܐܢܫܐ ܕܦܫܐ ܐܝܬ (13) ❖ ܕܗܐ ܓܝܪ ܚܝܠܐ ܕܚܝܠܐ ܢܦܫܬܐ ܐܢܫܝܬܐ (14) ܠܠ ܐܢܐ. ܡܬܚܝܒܐ ܥܠܝܢ ܕܫܡܥܘܢ ܕܠܗܐ. ܕܒܥܝܢ ܐܢܫ ܡܣܝܡ (15) ܕܒܥܝܢ ܡܫܡܥ ❖

ܐܝܟ ܕܝܢ ܕܫܡܥܬ ܕܐܬܐ ܘܐܬܚܙܝ ܠܗܘ ܠܗܘ ܒܪܝܫ. ܡܬܚܝܒܐ ܕܝܢ ܡܫܬܐܠܝܢ ܠܡܝ

---

(1) Exstat haec epistola in duobus praedictis codicibus A, B nec non in tertio codice nestoriano quem littera C designamus .

(2) C habet ܐܓܪܬܐ ܕܫܕܪ ܗܪܘܕܝܣ ܠܘܬ ܗܓܡܘܢܐ ܦܝܠܛܘܣ ܗܟܢ: ܗܪܘܕܝܣ ܠܦܢܛܝܘܣ ܦܝܠܛܘܣ ܗܓܡܘܢܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܫܠܡ ❖

(3) C ܟܕ ܒܣܡܐ ܪܒܐ — (4) B omittit ܠܝ — (5) C omittit ܗܫܐ

(6) C ܕܝܠܕܐ ܗܘܐ ܠܝ ܗܪܘܕܝܐ — (7) C ܟܕ ܡܫܬܟܚܐ ܒܪܬܐ ܕܝܠܝ

(8) C ܘܐܬܚܙܝ ܠܗܘ ܒܗܕ — (9) C ܠܠ ܒܪܘܚܐ ܡܣܒܪ — (10) C ܘܐܬܟܣܝܘܗܝ ܚܠܦܘܗܝ

(11) ܘܡܢܗ ܐܢܐ ܕܗܘܓܝ ܒܡܫܬܐ — (12) C ܡܬܒܕܩ ܒܗܘܢܝ ܠܗ ܗܘܢܝ

(13) C omittit ܐܢܫܐ ܕܦܫܐ ܐܝܬ — (14) C ܐܢܫܐ — (15) C ܐܝܟ ܡܣܝܡܘܗܝ

ܐܟܘܬ ܡܠܟ ܐܡܘܪ̈ܝ ܕܡܕܝܢܝܐ . ܘܡܠܟ ܒܝܬܝܐ . ܐܠܐ ܗܘ ܓܝܪ ܩܠܐ ܕܐܪܟܘܢ . ܡܛܠ ܕܟܠܗܘܢ ܗܘ ܐܠܗܘܬܐ· ܡܫܬܡܠܝܐ ܕܫܡܝܐ . ܐܝܟ ܕܐܡܪ: ܒܟܬܒ̈ܐ ܘܡܫܡܫܢ ܡܫܡܫܢܐ ܡܪܝܗܘܢ ܀

ܠܡܐܠܝܣܘܣ (1) ܕܝܢ ܒܪܗ ܕܐܒܓܪ ܕܐܬܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܗܢܐ . ܐܦ ܠܗܘ ܐܬܐ ܠܐܒܓܪ ܐܒܐ ܘܠܡܫܡܫܢܘܬܐ . ܒܥܠܬ ܓܝܪ ܡܢܐ . ܘܐܬܐ ܒܪܫܝܢܘܬܐ (2) ܘܒܝܬܐ ܡܛܠ ܕܪ̈ܘܝܢ ܠܫܠܡܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܡܢ̈ܐ ܕܐܬܘܗܝ ܢܒܝܐ ܗܘ ܕܐܝܠܐ (3) . ܡܛܠ ܗܠܝܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܝܟ ܕܐܬܘܗܝ ܕܠܗܘܢ . ܘܐܦ (4) ܐܬܐ ܠܗܘ ܒܗܘ ܒܗ ܐܒܐ ܕܒܫܪܪܐ ܠܐܘܪܚܐ· ܒܝܢ ܕܡܫܡܠܝ . ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܕܡܢܘ ܠܡܠܐ ܕܐܝܬܘܗܝ (5) . ܒܗ ܒܗ ܠܗܘܢ ܒܡܫܬܐ ܗܘܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܀

ܡܢ ܗܘܠ ܓܝܪ ܐܒܓܪ ܐܒܐ ܠܗܘܢ ܕܐܬܐ (6) ܠܐ ܒܪ̈ܝܬܐ ܘܠܐ ܠܡܠܟܐ ܕܡܫܡܫܢ . ܡܛܠ ܕܐܬܚܙܝ ܠܗܘܢ ܠܐܘܪܚܐ . ܗܘ ܓܝܪ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܠܟܐ (7) . ܕܐܬܚܙܝ ܕܝܗܘܢ ܒܡܫܬܐ ܡܢܐ (8) . ܒܠܠܗ ܓܝܪ ܕܝܗܘܐ ܢܫܬܡܫ ܠܟܢ . ܠܐ ܓܝܪ ܢܬܪܘ ܐܠܗܐ ܕܡܫܡܫܢ (9) ܗܘܐ ܠܐ ܡܢܘܬܐ ܘܠܐ ܒܪܗ ܀

ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܗܘܐ ܡܢ ܥܡܐ ܘܡܢ ܒܝܬܐ . ܒܗ ܒܐܢܫܐ ܘܒܐܡܫܡܫܢܐ ܡܕܝܢ ܐܝܟ ܠܡܫܡܫ ܡܫܝܚܐ (10) . ܒܗ ܐܬܐ ܦܪܘܩܐ (11) . ܘܕܝܠܗܘܢ ܒܥܒܕܐ ܠܗܘܐ ܐܒܘܐ (12) ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܡܢ ܓܝܪ ܒܥܠܐ ܚܝܠܐ ܗܘܐ ܘܒܠܝܐ (13) ܒܠܐܬܐ ܀ ܐܝܟ ܕܐܬ ܐܬܐ ܠܡܫܡܫܢ ܐܘ ܦܠܓܘܣ (14) . ܡܛܠ ܕܚܕ ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܦܠܓܐ . ܗܟܢܐ ܠܡܫܡܫ ܠܦܠܓܘܬܐ . ܒܐܝܬ ܗܘ ܓܝܪ ܕܡܢ ܢܛܪ . ܠܟ ܡܢ ܕܒܢ̈ܝܐ ܗܘܝ ܕܗܘܐ ܐܝܬ ܐܒܘܐ (15) ܐܝܟ

---

(1) Erronee exhibetur in tribus codicibus nomen ܠܡܐܠܝܣ : in A, B quidem ܠܡܐܘܒܠܝܘܣ, in C ܠܐܘܪܒܝܢܣ scribitur.

(2) A, B habent ܒܪܫܝܢܘܬܐ — (3) C omittit ܗܘ ܕܐܝܠܐ

(4) C ܘܐܬܐ — (5) C ܚܝܠܐ ܒܐܬܐ

(6) C ܐܒܓܪ ܐܒܐ ܠܐܬܐ — (7) C ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܠܟܐ

(8) C ܒܡܫܬܐ ܡܢܐ — (9) C ܕܡܫܡܫܢ ܗܘܘ

(10) C omittit ܡܫܝܚܐ — (11) C omittit ܦܪܘܩܐ

(12) C ܠܗܘܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ — (13) C ܡܢ ܓܝܪ ܒܥܠܐ ܒܠܝܐ ܒܠܐܬܐ

(14) C ܐܘ ܦܠܓܘܣ — (15) C omittit ܐܒܘܐ

ܕܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܡܬܝܗܒܐ (1) ܒܥܠܠܬܗ ܕܡܛܘܠ ܡܫܡܫܢܐ ܡܦܪܢܣܐ ܗܘܐ ܠܥܕܬܐ ܀ ܗܘܬ ܚܟܝܡ ܒܗ ܒܦܘܠܚܢܐ ܐܠܗܝܐ . ܘܗܘܐ (2) ܦܪܘܫܐ ܒܝܢ (3) ܡܬܝܗܒܐ ܕܒܪܢܫܐ ܘܒܗܝܡܢܘܬܐ ܕܡܢ . ܕܒܗܘܢ ܠܐ ܐܢܫ ܡܫܬܟܚ ܕܒܪܘܚܐ ܒܡܫܝܚܐ ܐܝܬܘܗܝ . ܘܗܘܐ (4) ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܡܫܝܚ ܠܒܝܬܐ ܕܒܢܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ . ܘܕܝܢ ܒܥܠܡܐ (5) ܗܘ ܡܫܬܒܚ ܐܢܐ ܡܢ ܗܕܐ (6) ܘܡܢ ܕܝܢ ܕܠܒܝܫ ܕܝܠܗ ܐܢܐ . ܘܡܫܡܫ ܡܫܬܒܚܐ ܐܢܐ (7) . ܒܐܝܕܝ ܫܡܐ (8) ܕܝܠܗ ܡܫܝܚܐ ܦܘܡ ܒܫܘܒܚܗ ܕܡܫܝܚܐ ܫܡܐ . ܗܘܐ ܕܝܢ ܕܐܢܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܝܬ ܗܘ . ܗܘ ܕܝܢ ܕܡܫܝܚ ܕܝܠܗ ܗܘ ܕܫܠܝܛ (9) ܀

III

ܐܓܪܬܐ (10) ܕܠܘܬ ܐܬܪܘܦܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ

ܠܐܬܪܘܦܘܣ ܕܝܢ ܕܠܘܬ ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܐܬܟܬܒܬ :

ܫܒܪܐ ܗܘܝܬ ܕܗܘܐ ܒܫܘܪܝ ܒܝܘܡܐ ܦܘܠܚܢܐ ܕܐܝܟ ܡܢ ܒܬܪ ܐܘܪܚܬܐ . ܐܢ ܒܠܠܗ ܒܟܠܗ ܗܘ ܒܗ ܒܗܕܐ . ܐܝܟ ܒܫܡܐ ܠܐ ܡܬܦܠܓ ܗܘܐ ܒܫܘܠܛܢܗ . ܐܢ ܒܗ ܒܠܠܗ ܒܟܠܗ ܗܘ ܒܗܕܐ . ܐܝܟܢܐ ܒܥܒܕܐ ܢܗܘܐ ܘܦܘܠܚܢܐ ܡܢܘ ܕܢܫܬܒܚ ܡܢ ܒܠܘܬܐ ܀

ܡܟܝܠ ܒܗ ܕܝܢ ܦܝܣܩܘܦܘܣ :

ܫܠܡ ܕܒܟܠ ܗܘܐ ܐܬܐܬܐ ܠܐ ܢܦܠ ܗܘܐ ܕܐܬܐ . ܘܕܝܢ ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ ܕܫܠܝܚܐ ܦܪ ܢܦܫܗ : ܐܦܫܪܗ ܀

---

(1) C omittit ܡܬܝܗܒܐ — (2) Deest in C ܘܗܘܐ — (3) B ܦܪܘܫܐ ܒܠܗܘܢ

(4) omittit C ܘܗܘܐ — (5) B ܘܕܝܢ ܒܥܠܡܐ

(6) Deest in C ܡܢ ܗܕܐ — (7) C omittit ܘܡܫܡܫ ܡܫܬܒܚܐ ܐܢܐ

(8) Deest in C ܫܡܐ — (9) A, B habent ܕܫܠܝܛ

(10) Ex duobis praefatis codicibus A, B

IV

ܠܘܢܓܝܢܘܣ (1) ܗܘ ܕܟܬܒ ܗܘܐ ܒܡܠܦܢܐ ܕܐܬܠܐ ܠܐܘܓܘܣܛܘܣ ܕܪܗܘܡܝܐ
ܘܐܟܬܒܗ ܠܐܓܪܬܐ ܕܦܘܫܩܐ ܕܗܘܬ· ܠܘܬܗ ܐܢܬܘܢ (2)

ܗܘ ܗܘܐ ܟܬܒ ܠܩܣܪ ܐܘܓܘܣܛܘܣ

ܕܦܪܣܝܐ ܕܡܕܢܚܐ ܚܒܪܘ ܠܩܘܦܛܝܐ (3) ܕܡܠܟܘܬܟ ܘܐܬܘ (4) ܗܘܘ ܘܩܪܒܘ ܩܘܪܒܐ
ܥܠܘܗܝ ܕܡܗܘܐ ܠܟܘܠܐ ܡܚܪܐ ܕܐܠܗܐ ܠܗܘܢ . ܕܡܛܠ (5) ܕܐܢ ܘܒܪ ܡܛܠ ܠܐ ܡܫܡܫ ܠܟܘܢ
ܒܝܘܡܐ . ܗܠܝܢ (6) ܠܐܟܡܐ ܕܡܠܟܐ ܗܕܐ ܀

ܘܡܠܟ ܗܘܐ ܗܘ ܐܘܓܘܣܛܘܣ (7) ܟܬܒ ܠܘܬ ܠܘܢܓܝܢܘܣ

ܕܐܬܪܘܬܗ ܩܘܦܛܝܐ ܕܐܣܬܡܟ ܠܘܬ ܗܘ ܟܬܒ ܘܡܕܥܬ ܠܢ ܕܠܗܠ ܕܟܬܒܬ ܠܗ .
ܕܡܛܠ ܗܢܐ ܕܢܪܕܐ ܠܗ ܩܘܪܒܐ . ܘܥܠܝܐ ܠܡܠܟܐ ܀

---

(1) Ex duobus praedictis nostrae bibliothecae codicibus A, C — Michael quoque patriarcha Jacobitarum in suo chronico eandem Longini quem dicit ܚܟܝܡܐ ܕܪܗܘܡܝܐ "sapientem Romanum„ epistolam ad Caesarem Augustum et hujus ad ipsum responsum profert. Cod. bibl. nostrae pag ܗܝ et in edit. Chabot l. V c. 10 pag. 139.

(2) C ita exhibet titulum epistolae : ܠܘܬ ܐܓܪܬܐ ܕܠܘܢܓܝܢܘܣ ܦܝܠܘܣܘܦܐ ܚܟܝܡܐ
ܠܩܣܪ ܗܘܝ : ܕܗܘܬ ܡܛܠ ܐܘ ܡܠܬܐ : ܕܦܪܣܝܐ ܒܒܪܘ

(3) A. B ܠܩܘܦܛܝܐ

(4) C ܘܐܬܘ ܠܩܘܦܛܝܐ ܘܩܪܒܘ

(5) C ܕܡܛܠ ܗܘ̇

(6) A, B haec omitunt.

(7) Deest in C responsum Augusti.

V

ܐܘܪܘܣܝܘܣ ܐܡܪ (1) :

ܕܚܫܟܐ ܗܘ ܙܒܢܐ ܕܗܘܐ ܠܗ . ܘܕܡܠܬܐ ܗܝ ܕܐܬܚܫܒܬ ܗܘܬ ܠܟܠܗ ܒܪ ܣܓܝ ܗܘܐ ܡܫܡܫܐ
ܕܠܐ ܒܡܢܝܢܐ . ܕܒܥܠܬ ܗܘܐ ܒܠܒܝ ܐܢܫ . ܘܐܘܟܠ ܗܘ ܙܒܢ ܕܗܘܐ ܗܘܐ . ܦܘܪܫܢܐ ܕܫܡ̈ܫܐ
ܕܡܦܩܝܢ ܗܘܘ ܕܗܘܘ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܒܒܝܬܐ . ܘܗܘܐ ܡܘܬܢܐ ܠܟܠܗܝܢ ܘܡܫܬܟܚܝܢ ܡܢ ܐܓܢܐܐ
ܕܚܙܐ ܗܘܐ ܦܠܓܘܣ ܡܢ ܗܘܘ ܕܠܥܠܡ ܠܡܕܝܢܬܐ ܡܫܩܐ ܕܒܡܥܠܬܗ ܕܝܢ ܓܒܪܐ ܕܐܦܫܐ
ܗܘܘ ܡܘܬܐ . ܐܫܟܚܬܝ ܗܘ̈ܝ ܗܠܝܢ ܠܟܠܗܝܢ ܕܡܬܠܬܐ ✣

ܘܒܝ ܫܢܬ ܗܘ ܫܡܐ . ܚܙܐ ܘܫܡܥܘܝ ܠܦܠܓܘܣ ܕܒܒܝ ܢܗܝܪܐ ܠܡܘܬܐ . ܒܝ ܡܬܠܬܝܢ
ܐܦ ܠܟܠܗܘܢ ܕܗܘܘ ܕܐܫܬܟܚܘ ܗܘܘ ܠܥܠܡ ✣

(1) Ex cod. A — Citatur etiam istud testimonium contractis tamen verbis a Michaele patriarcha Jacobitarum in suo chronico in cod. bibl. nostrae pag. ܪܝ et in edit. Chabot l. V c. 10 pag. 143, uti sequitur :
ܐܦ ܐܘܪܘܣܝܘܣ ܒܬܫܥܝܬܐ ܕܗܘ̄ ܐܡܪ ܗܟܢܐ : ܕܚܫܟܐ ܙܒܢܐ ܗܘܐ ܠܗ ܒܪ ܣܓܝ ܡܫܡܫܐ
ܘܠܐ ܐܢܫ . ܦܘܪܫܢܐ ܕܫ̈ܡܫܐ ܡܦܩܝܢ ܗܘܘ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܒܒܝܬܐ . ܗܘܐ ܡܘܬܢܐ ܠܟܠܗ
ܘܐܝܟ ܡܢ ܐܓܢܐܐ ܕܚܙܐ ܗܘܐ ܦܠܓܘܣ ܡܢ ܦܠܓܘܬܐ ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܒܝ
ܐܡܪ ܕܒܡܥܠܬܗ ܕܝܢ ܓܒܪܐ ܕܐܦܫܐ ܡܘܬܐ ܐܫܟܚܬܝ ܕܡܬܠܬܐ . ܘܒܝ ܫܢܬ ܫܡܐ :
ܚܙܐ ܘܫܡܥܘܝ ܠܦܠܓܘܣ ܠܐ ܕܒܒܝ ܢܗܝܪܐ ܕܡܘܬܐ ܘܐܬܬܢܝܚ ܠܐ ܡܘܬܐ ✣

Variantes ex cod. B.

Monitum

Postquam syriacum textum operis "hypomnemata Domini nostri Jesu Christi„ nec non epistulae Pilati ad Haerodem ex codice bibliothecae nostrae littera A notato typis edidimus, aquisivimus alterum codicem quem litera B indicavimus, et ex eo variantes lectiones tum hypomnematum tum epistolae Pilati damus

pag.	lin.	
ܕ	ܝܕ	ܠܐ ܗܘ ܡܛܘܠ ܓܒܪܐ ܙܕܝܩܐ
ܕ	ܝܛ	ܠܐ ܢܚܬ ܐܢܬ ܕܡܬܩܒܠܐ ܐܢܬ ܗܘ ܕܐܬܒܥܝ ܘܡܬܩܒܠܐ ܐܢܬ ܗܘ ܕܐܣܬܪܝ
ܗ	ܟ	ܢܦܫܐ ܕܝܠܝ ܠܐ ܛܠܩܐ ܘܠܐ ܚܕܐ ܡܫܬܡܥܐ ܐܡܪܢܐ ܠܗ ܠܓܒܪܐ ܗܢܐ ܕܩܛܠܐ ܠܡܫܝܚܐ
ܝܒ	ܓ	ܐܠܐ ܪܚܡ ܐܒܘܗܝ ܘܒܢܘܗܝ . ܗܟܢ ܕܐܬܚܙܝ ܡܢ ܟܠ ܕܠܐ ܐܚܝܢ ܠܗ . ܗܟܢ ܕܡܣܬܒܪܐ ܒܝܫܬܐ
ܝܒ	ܕ	ܘܟܠܗ ܥܡܪ ܘܚܘܒ ܠܗܘܢ
ܝܒ	ܟܐ	ܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܡܨܛܠܐ ܕܐܚܘܗ
ܝܓ	ܗ	ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܐܘܪܚܐ ܡܥܒܪ ܠܐ ܐܦܣ ܡܢ ܒܥܠܝ
ܝܓ	ܝܓ	ܘܟܡܪܐ ܦܦܘܪܝܐ
ܝܕ	ܝ	ܕܐܡܠܟ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ ܦܘܠܛܘܣ ܘܐܬܪܥܝ ܒܓܘܠܓܠܬܐ ܘܐܬܪܥܝ ܒܗܘܢ
ܝܕ	ܟܒ	ܘܐܡܪ ܠܗܘ ܒܥܠܐ ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ
ܝܗ	ܟܚ	ܕܠܗ ܕܝܢ ܕܝܠܗܘܢ
ܝܘ	ܐ	ܘܗܘܝܢܘ
ܝܘ	ܝ	ܒܐܘܪܚܐ ܡܟܐܒܘܗܝ
ܝܘ	ܟܐ	ܐܢܬ ܒܪ ܐܠܗܐ

PAG.	L.	ERRATA	CORRIGE
		post	adde tit.
3	10	libelli apocryphi	3 de aetate ad quam referendus libellus
«	18	appugnandum	oppugnandum
«	25	exemplariorum	exemplarium
4	17	indictione	indictione 9.
«	21	efformatus	efformata
5	8	cum commemoratur	commemoratur
«	26	graeco	graecum
8	27	ex evangelico	ex evangelica
20	7	in not· usque	eiusque
29	10	ad Pilati	ad Pilatum
«	ult.	iisdem insit	iisdem idem insit

IV

Longinus in sectione III sui operis de bellis Romanorum et de victoria ab iis relata de Antiochia Syriae quae ipsis subiecta evasit sic scripsit Caesari Augusto:

Persae de Oriente transgressi sunt tui regni ditionem euntesque in Judaeam obtulerunt munera puero qui ibidem natus est. Quis autem ille sit et cujusnam filius, hactenus haud audivimus. Tuum ergo modo est de hoc inquirere.

Memorato autem Longino sic respondit Augustus:

Herodes, quem ibidem reliquimus satrapam, nobis scripturus est atque certiores redditurus de hoc de quo nobis scripsisti, quisnam scilicet sit ille cui miserunt munera et quemnam ob finem.

V

Ursinius quoque in tractatu 5 ait:

Maxima nobis fuit perturbatio, nosque comprehendit timor cum sol præter consuetudinem obtenebratus est, cum alias interdum, obscurabatur audivimusque terraemotum maximum factum fuisse, calamitatesque horrendas contigisse in oppidis Judaeorum: et en hodie didicimus accepimusque ex epistola quam Pilatus ex Judaea ad dominum nostrum Caesarem Tiberium misit, ut nuntiaret horrenda ista omnia quae evenerunt morte unius illius viri quem Judaei in crucem extulerunt.

Audienes ista Caesar misit amovitque a munere Pilatum, propterea quod placito Judaeorum obtemperavit, minasque denunciavit est iisdem Judaeis qui crucifixerunt Dominum nostrum.

Jamdudum ex corpore meo vermes pullulare coeperunt (a) : scilicet jam hic pœnam in mundo luo, et a futuro judicio timeo. In duobus sumus judiciis coram famulis Dei vivi : ast hujus quidem sæculi judicium ad tempus est, futuri vero aeternum.

III

Epistola quam Theodorus scripsit Pilato

Sic autem scripsit Theodorus Pilato praesidi :

Vir contra quem vociferatio a filiis Hiersolymae concitata est ut in crucem tolleretur, si jure id illi expostulabant, quare ipsorum justae expostulationi minime tu annuisti ? Sin vero haud aeque id illi expetebant, quomodo tu legem praetergressus imperasti quod ab aequitate recedebat ?

Pilatus autem ei respondit :

Quoniam quidem prodigia patrabat, nolebam eundem in crucem extollere, quia vero ejus accusatores dixerunt ipsum semet regem vocare, eundem in crucem extuli.

(a) Videtur in isto apocrypho documento ad Herodem tetrarcham transferri quae Joseph (Antiq. XVII) narrat de horribili morbo Herodis Antipatri, scilicet ipsius verenda putrefacta scatuisse vermiculis, accedente foeda nec minus molesta tentigine non sine foetore gravissimo. Porro Eusebius hist. eccl. II, 4 refert ex Josepho (Antiq. Jud. XVIII) Herodem una cum uxore Herodiade fuisse in exilium pulsos jussu Caii Caesaris .

ut vos oretis, quoniam vobis datum est regnum cœlorum juxta effatum popheta-rum eorumque Domini Jesu Christi. Lysanias (a) porro meus filius in angustia horae agoniae versatur, insuper et ego in maxima angustia atque periculo sum, hydropisi (b) enim laboro graviterque prostratus jaceo, popterea quod justum illum Joannem aquae baptismi institutorem vexaverim. Justa equidem, frater, Dei judicia sunt.

Deinceps, praeter tam magnum meæ domus luctum, conjugis meae sinister oculus obcoecatus est, quoniam heu! rectitudinis oculum voluimus obcœcare. Non est pax, ait Dominus, operantibus scelera. Ex nunc magna calamitas ventura est sacerdotibus legisque scribis, ex eo quod tibi Justum tradiderint. Hic est mundi finis, quod desierint esse poplus haeres. Filii enim Judae eiicien-tur foras, quoniam minime observarunt ea quae de Domino atque de ejus filio praedicarunt (c).

Praecingens igitur tuos lumbos consequere justitiam, noctu diuque una cum conjuge tua Procla in memoriam referens Jesum Christum. Victoria enim et regnum erunt vestra, h. e. vobis qui estis gentes. Nos autem populus fui-mus nequam, Justumque irrisimus.

Si modo locus datur preci, Pilate, cum uno eodemque tempore in potes-tate ambo fuimus, rogo ut sollicite domum meam sepelias. Aequum est nam-que ut sepeliamur a te, potiusquam a sacerdotibus illís quos post breve tempus in adventu Jesu Christi vindicta attinget, uti inquit Scriptura sacra.

Vale una cum Procla conjuge tua. Ecce misi tibi filiae meae inaures, meumque annulum, ut penes te sint retributionis memoria in die extremo.

(a) Lysanias iste qui dicitur filius Herodis tetrarchae, non est confundendus cum alio Lysania cui post mortem Herodis magni hujus regni provincia Abilene concessa fuit.

(b) Hydropisis aegritudo quae fingitur inflicta Herodi contraponitur reatui interemti ab eodem Joannis B. institutoris baptismi aquae.

(c) Iteratis verbis instat in declaranda reiectione seu reprobatione populi Judaeorum et praeeelectione gentium.

II

Epistola quam scripsit Herodes Pilato

Herodes Pontio Pilato Hierosolymae praesidi pacem

Cum vehementi affligar moerore ad te ista scribo, ut, cum ea audieris, commiserearis mihi. Praedilecta etenim mea filia nata ex Herodiade, cum, recreationis causa, deambularet super aquas glacie concretas, en sub ejus pedibus eaedem disruptae sunt, et illa in profundum ruit toto corpore, attamen caput ipsius divulsum super glaciei superficiem remansit (a). Ecce autem mater ejusdem illud ablatum caput super genua ad sinum complectitur! En tota mea domus maximo in luctu est! Ego vero cum audierim de homine illo Jesu, volui ad te venire ipsum tantummodo ut aspicerem, ejusque audirem verbum, videremque an hominum verbo sit simile. Sed ecce ob scelera quae in Joannem illum baptistam perpetravi, atque propterea quod Christum irrisi, debita pœna, prouti mereor, me ecce retribui jam nosco. Plurimum namque sanguinem (b) exterorum filiorum effudi super terram: ideoque justa Dei judicia sunt, ut quisque secundum opus suum recipiat.

Tu autem qui dignus fuisti ut illum Deum - hominem scires inspiceresque, sume tibimet onus legis praedicatorum sacerdotumque. Conveniens enim est

(a) Ex plurimis indiciis, ex quibus fit manifestum hanc epistolam Herodis ad Pilatum supposititiam esse, proculdubio censenda est poena avulsionis capitis qua confingitur ideo fuiisse mulctatam Herodiadis filiam quod ipsius rogatu (Math. XIV) decapitatus fuerat Joannes B.

(b) Dicendum est interpolatorem quemdam post commemorata facinora in Joannem B. et in Christum induxisse hic contra seriem rerum et chronologicam veritatem mentionem infantium Bethlehem quos trucidandos jusserat non jam Herodes tetrarcha cui adscribitur fictitia epistola, sed Herodes senior dictus magnus (vid. prænotanda pag. 30)

tu es Deus coeli et terrae, quae tua sunt, Deus Israel. Ne mihi retribuas secundum opera mei viri Pontii Pilati, neque juxta placita filiorum Israel, neque juxta cogitationes sacerdotum : sed memorare mei viri peccatoris in tua gloria. Deus autem noster accedens erexit me et uxorem meam atque milites qui nobiscum erant . Ego autem intuitus ipsius corpus, vidi in illo vulnera quae passus est in cruce. Is vero manus suas super humeros meos ponens dixit mihi : te beatum (a) dicent omnes generationes omnesque patres justi et recti. Tu factus es dignus qui videres faciem meam, quam illi exspectabant ut ei obviam occurrerent, minime tamen eam viderunt.

Tempore ergo tuo, Herodes, Dominus temporum Filius hominis, Filius Excelsi qui est ex Excelso aeterno surrexit ex mortuis et glorificatur in excelsis ab omni creatura quam creavit et condidit in saecula saeculorum. Amen.

(a) Eusebius Caesarensis postquam in hist. eccl. l. II c. 6 narraverit ex Joseph de bello Judaico II Pilatum reddidisse Judaeos sibi maximopere infensos tum quia intulerit in templum Hierosolymae statuas Caesaris, tum etiam quoniam expendendum sacrum templi thesaurum jusserit ad construendum aquaeductum, subdit ibidem c. 7 eundem Pilatum sub Cajo imperatore, qui successit Tiberio angustiis dictam ob causam plurimis et vehementibus vexatum sibi necem conscivisse, atque ita per manum suam ipsum recepisse poenam quam merebatur, et repente eundem attigisse justum Dei judicium„. Quae prorsus minime videntur cohaerere cum ejusmodi declaratione a Christo resurgente ipsi significata beatum nempe eum dicturas esse omnes generationes .

quod vivus sim, quique crucifixus fui et multa sum perpessus, eousque ut intra sepulcrum fuerim conditus. Nunc vero audite me : non omne corpus morietur. Credite in Deum Patrem meum et in me credite. Ego enim aperui mortis ruinas contrivique portas inferi. In meo adventu, qui futurus est in fine, homines eodem corpore quo induti reperiuntur resurgent et glorficabunt Patrem et Jesum Christum Deum, illum ipsum qui crucifixus est tempore Pontii Pilati.

Procla autem uxor mea talia audiens, una cum militibus qui cum ea erant, venerunt me de his certiorem facere cum flerent. Pectora autem sua quotidie percutiebant jejunantesque gemebant quod adversus illum et ipsi fuerunt, atque in mentem revocabant facinora quae milites perpetrarunt in ipsum.

Ut autem et ego uxoris meae vestigia sequerer, angustias passus decumbendi super terram, atque indumento modesto induendi, mecum una cum uxore mea adduxi milites quinquaginta et perrexi in Galilaeam ad Jesum, ut illum viderem. Cum in via itaque irem, testabar quod ea, quae fecit Herodes, in meam perniciem fecit. Reconciliatus enim mecum coegit me ut manus meas armarem in ipsum, judicaremque judicem omnium, flagellaremque justum et Dominum justorum. Dum accederemus porro ad ipsum, Herodes, rumor auditus est magnus ex coelo atque territum tonitru, commotaque est terra et exhalavit odorem suavem cui odor neque in templo Hierosolymae similis apparuit, neque usquam talis fuit. Jesus vero vidit me cum in via starem, atque ego vidi ipsum stantem et alloquentem coetum, qui in via eum circumdabat. Oravi deinde in corde meo, o Herodes, quoniam agnovi illum ipsum esse quem mihi tradidistis ut crucifigerem jussu vestro, eundemque esse Dominum creaturarum creatoremque omnium. Et cum me intueretur, lacrimavit super me et meam uxorem. Quem cum nos viderimus, omnes simul cecidimus pronis faciebus coram pedibus ejus, magnaque voce dixi: peccavi, Domine mi, cum judicaverim te, qui in aequitate omnium vindex es! Haud novi teipsum esse Filium Dei! Ego quidem adspiciebam corpus tuum, minime vero intuebar in tuam divinitatem quae est ad intus. Etenim, Domine, Herodes una cum Israel filiis coegerunt me ut malum tibi afferrem : eja ergo miserere mei Deus Israel. Mea autem uxor magna voce dixit :

I

Epistula quam Pilatus scripsit Herodi tetrarchae

Pontius Pilatus Herodi tetrarchae pacem

Scias ergo et videas me, ea die, qua mihi tradidisti Jesum illum Christum, mei ipsius misertum per lotionem quoque manuum obtestatum esse me innocentem esse a sanguine illius, qui initio tertiae diei de mortuis resurrexit. Tunc tuum placitum, o Herodes, in illo exequebar, cum nempe velles ut tibi ego particeps essem in crucifixione ejus. Modo autem a centurione nec non a satellitibus, qui illius sepulcrum custodiebant, didici eum ex mortuis surrexisse. Ratum maximopere habeo quod mihi relatum est, ipsum videlicet apparuisse in Galilaea in eodem quo indutus erat corpore, in eadem figura, voce, doctrinaque, iisdemque suis discipulis, quin quid prorsus innovaret, imo eundem cum fiducia praedicare resurrectionem, regnumque aeternum, ita ut suis doctrinis exultent ecce justi et coeli laetentur et terra.

Ecce etiam mea uxor Procla credit in visionibus illis, quae ei tum apparuerunt, cum mitterem qui Jesum Christum traderent populo Israel, propter malam quæ tibi de eo voluntatem inerat. Uxor quoque mea, audiens ipsum resurrexisse et apparuisse in Galilaea, secum ducens Longinum centurionem et satellites duodecim qui illius sepulcrum custodiebant, secundum magnam visionem quam noctu vidit, perrexit ut obviam iret Christo. Vidit autem illum super agrum aratum sedentem, maxima multitudine eundem circumdante, et docentem magnalia Patris, ut omnes admiratione capti et a moerore recreati dicerent : hic, qui est mortuus crucifixusque, revera et resurrexit!

Cum autem stupefacti starent et ipsum intuerentur, respexit ipse ad nos, nobisque dixit : curnam, Procla, haud creditis mihi ? scitote quod est hoc testamentum quod dedit Deus patribus. Nam in illo dictum fuit : omne corpus, quod perierat, vivet per mortem mei ipsius, quem vidistis et modo ecce videtis

ܘܡܪܩܝܢܘܣ ܕܡܢ ܩܣܪܝܐ ܕܦܠܣܛܝܢܐ. ܘܪ̈ܫܢܐ ܟܠܗܘܢ ܡܕܒܪ̈ܢܐ ܟܦܪܘ ܗܘܘ ܒܐܠܗ̈ܝܗܘܢ. ܘܗܐ ܣܓܕܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܘܡܗܝܡܢܝܢ ܒܗ "Ecce enim sapiens Theodorus princeps sapientum Athenorum, Martinus Beroae, Africanus Alexandriae, Marcianus Caesareae Palestinae et principes cuncti praefecti jam abrenuntiarunt suis diis et en adorant Christum„. Minime tamen demonstrari potest hunc Theodorum esse eundem ac nostrum. Neque liquet an idem sit cum Theodoro philosopho cujus meminit M. Minucii octavius VIII.

IV. Longini epistulam ad Caesarem Augustum, et hujus responsum ad Longinum de Orientis principum adventu in Judaeam munerum offerendorum gratia nato ibidem puero, praeter Jacobitarum etiam codices Nestorianorum exhibent, eandemque insuper in suo chronico inseruit Michael patriarcha, qui praeterea Longinum nuncupat sapientem Romanum ܚܟܝܡܐ ܪܗܘܡܝܐ (Vid. edit. Chabot l. v, c. 10 pag. 139).

V. Ex memorato haud semel nostro codice quod litera A notavimus depromitur ultimo loco cujusdam nobis adhuc ignoti auctoris nomine Ursinii, sive Orsinii citatio, quae testatur, tempore quo idem florebat scriptor, misisse Pilatum epistulam ad Caesarem Tiberium de morte Christi a Judaeis crucifixi. De eadem epistula a Pilato ad Tiberium scripta exstant et testimonia s. Justini apolog. 1, 35, 48, Tertulliani apog. 21, Eusebii Caes. hist. eccl. IX 5, 7. Etiam praedicti Ursinii allegationem paucioribus contractam verbis profert in chronico idem Michael patriarcha Jacobitarum (Vid. edit. Chabot l. v, c. 10 pag. 144).

De singulis pauca notanda :

1. Conficta epistula Pilati ad Herodem postquam ipsum Christi traditi crucifixioni delictum in Herodem praecipue reiicientem exhibuerit, inducit eundem exponentem quod, auditis Christi resurrectione ex mortuis et apparitione et praedicatione, prius ejus uxor Procla, deinde ipse cum illa perrexerunt in Galilaeam ad Christum redivivum adspiciendum, quem confitentes esse Deum et creatorem coeli et terrae adorarunt, atque tunc Christus ipsi dixerit: beatum te dicent omnes generationes omnesque justi.

Quod spectat ad aetatem qua confecta fuit ista epistula, etsi in vetustissimo codice graeco ad Math. XXVII, 19 de conjuge Pilati notetur ad marginem ἡ ονομα Προκλα (v. Tiscendorf Edit. N. T. crit. ad h. l.) nihilominus quae proferuntur de Pilato quod ipsum generationes dicent beatum contradicere videtur iis quae narrat Eusebius in hist. eccl. l. II c. 7 Pilatum nempe sibimet sub Cajo Caesare mrotem intulisse, divinamque justitiam eundem percussisse.

II. Sequitur epistula apocrypha Herodis ad Pilatum, in qua ille queritur de poenis a Deo justo ob patrata scelera inflictis filiae, sibi, filio et conjugi. Porro praeter manifesta indicia quae eadem praesefert suppositionis, laborat insuper vitio interpolationis ex eo quod ibidem Herodes Antipatri filius qui infantes Bethlehem trucidandos jussit (Math. II, 16), cuique successit Archelaus (ibid. 22), unus idemque efficiatur contra evangelicam veritatem cum Herode fratre Philippi, qui jussit caput Joannis Baptistae amputandum (Math. XIV, 10).

III. Nihil certi statuere nobis licet de Theodoro cujus fragmentum epistulæ ad Pilatum etc. exhibetur. In eodem quidem codice A, ex quo editionem nostram conficimus, inter exterorum testimonia de Christo exstat allegatio cujusdam auctoris nomine Petrapilii (ܦܛܪܐܦܝܠܝܘܣ), in qua celebratur quidam Philosophus Atheniersis nomine Theodorus. Sic autem scribit: ܗܘܐ ܓܝܪ ܡܕܝܢܬܐ ܠܐܬܝܢܘܣ ܪܝܫܐ ܕܡܕ̈ܝܢܬܐ ܕܐܬܝܢܘܣ ܘܡܪܓܝܢܘܣ ܕܡܢ ܒܪܐ. ܘܐܦܪܩܘܡܢܘܣ ܡܢ ܠܐܟܣܢܕܪܝܐ.

Appendices

Praenotanda

Una cum hic edito libello qui inscribitur "hypomnemata Domini nostri Jesu Christi„ et qui communiter "acta Pilati„ dicitur, conjunctae continentur in bibliothecae nostrae praedictis codicibus syriacis A, B duae apocryphae epistulae, quarum prior est Pilati ad Herodem, altera Herodis ad Pilatum : reperitur et ista secunda epistula in ejusdem bibliothecae nostrae alio codice characteribus nestorianis exarato anno graecorum 1920 quem litera C designamus(a)

Binis hisce epistulis adenctitur in praefatis codicibus A, B epistula cujusdem Theodori (ܬܐܘܕܘܪܘܣ) ad Pilati, et hujus breve responsum ad illum de Jesu crucifixione.

Praeterea in codicibus A, C inter testimonia exterorum exhibetur epistula cujusdam Longini ad Caesarem Augustum, et hujus ad illum responsum de Persis Orientis qui advenerunt in Judaeam ut munera offerrent puero in ea nato.

Tandem in solo illo codice A, inter praefata testimonia exterorum de Christo, allegatio perhibetur ex scriptis cujusdam auctoris nomine Orsinii (ܐܘܪܣܝܢܝܘܣ) qui tempore Tiberii Caesaris vivebat quique testatur se a litteris quas Pilatus ex Judaea ad Tiberium Caesarem misit audisse de morte cujusdam viri quem Judæi crucifixerunt et de rebus horrendis quae tunc peracta sunt.

Quamoberem nobis visum est operis pretium esse apocrypha ista tamquam appendices in praesenti editione adnectere libello "acta Pilati„, etsi minime iisdem insit valor ac illi.

(a) Istae duae epistolae iam fuerunt editae a Wright in "contribution to the apocr. litter. of the N. T. „ ex cod. Mus. Brit. 14609 exarati an. 587 Domini.

(Epigraphe)

Absolutae sunt memoriae
Domini nostri Jesu Christi

Ego (a) Anaiias hebraeus legem didici, legique memoriam Jesu Christi. Factus sum dignus et ipsius baptismate fui baptizatus. Praecipiens porro eodem tempore reperi "υπομνήματα" de Domino nostro Jesu Christo, quae Judaei coram Pontio Pilato consignarunt scriptis lingua quidem hebraica. Dei autem gratia potui illa i. e hypomnemata in graecum sermonem vertere ad cognitionem illorum qui invocant nomen Jesu Christi (b).

Faciat ipse misercordias super universam creaturam, super eum qui scripsit et super peccatores qui legunt et qui audiunt : amen, amen.

(a) Subscriptio ista tamquam prologus praefigitur initio libelli tum in graeco ejusdem textu, tum in versionibus copta et latina inde derivatis.

Porro nomen ejusdem libelli ex hebraico in graecum interpretis appellatur in textu graeco Ανανιασ, in copta versione Aenias, itemque in latina; in utroque autem codice vetustae interpretationis syriacae dicitur Anaiias (ܐܢܢܝܐ).

(b) Post haec in graeco textu versionibusque copta et latina additur, interpretationem libelli ex hebraico in graecum factam fuisse ab Anania anno decimo octavo Flavii Theodosii et quinto Valentiniani indictione nona.

Jesus autem verbum loquutus est Pilato, cumque vidimus ipsum, percussimus eum super maxillas, posuimusque in capite ejus coronam spinarum. Vidimus ipsum caesum quoque flagellis, a Pilato condemnationem pertulisse, cruci in Golgotha appensum (a), duobus cum eo crucifixis malis Tito et Dymacho, potasse eundemque acetum in felle, et lancea in latere transfixum, Longino milite ipsum feriente, corpusque ejus nobilem decurionem Josephum petiise; quum autem surrexit, ipse ascendit ad coelum. Audivimus quod protulit Rabbi Levi comprobans doctorem Simeonem qui dixerat : ecce hic positus est ad lapsum et ad surrectionem in Israel (b). A Domino hoc factum est et mirabile fuit in oculis nostris (c).

Sciendo porro noscitis, domus Israel, maledictum esse omnem, qui super lignum (d) appenditur. Alia lex quoque scribit docetque perire debere de terra Deos qui coelum et terram haud fecerunt.

Principes autem sacerdotum et levitae iis responderunt : quoniam ejus-modi traditionem statuitis, neque removetis a nobis memoriam ipsius, scitote quod ille tenebit usque in saeculum sibique novum populum excitabit.

Et dixerunt principes sacerdotum : maledictus omnis qui adorabit opus manuum hominum, universusque populus ait : amen (e).

(a) Ex cod. B ubi additur ܘܐܙܕܩܦ ܒܥܪܘܒܬܐ

(b) Luc. II, 34

(c) Psal. CXVII, 23; Math XXI, 42; Marc. XII, 11

(d) Deut. XXI, 23; Galat. III, 13

(e) In textu graec. nec non in versione copta absolvit libellum istum hymnus quem universus populus Deo persolvit : benedictus Dominus qui requiem dedit populo suo etc. postque hymnum decantatum additur ibidem" quisque ivit in suam domum". In latina versione discrepat finis libelli aliquantulum a graeco textu.

in lapsum et in surrectionem (a) in Israel atque in signum quod dicitur contradictionis.

(n. 3) Dicunt Judaei doctori Levi : quomodo tu ista audisti? Ait eis : nescitis me ab ipso i. e. Simeone didicisse legem? Et legisperitum vocarunt, ipsumque jurare fecerunt, juravitque eis verum id esse (b).

(n. 6) Deinde Jahar ait : Moysis prophetae mortem nemo vidit, neque de ea aliquis audivit. Scriptum est enim in lege Domini (c) mortuum fuisse Moysem coram oculis Domini et non cognovit homo sepulcrum ejus usque ad hodiernam diem. Rabbi Levi ait : hic ipse est de quo Simeon dixit : ecce (d) iste positus est in lapsum et in surrectionem atque in signum quod dicitur (e) in Israel. Et Rabbi Isaac ait : scriptum est in lege Judaeorum : ego (f) mitto angelum meum ante eum, ut is eat ante faciem tuam et custodiat te in omnibus viis tuis.

(n. 7) Hannan et Cajaphas ajunt : recte protulistis quod scriptum est in lege : Enoch enim minime gustavit mortem, neque sanctus Elias.

(a) Ibid. 34. Porro post "in lapsum et surrectionem„ omittit interpres noster "multorum„ : qua in re convenit cum textu hujus versus uti legitur in comentario s. Ephraemi in Diatesseron. Vid. Moesinger : Evangelii concordantis expositio pag. 28.

(b) in textu graec. versionibusque copt. et lat. in fine hujus numeri 3 subditur præsides synedrii misisse in Galilaeam homines, qui arcesserent ad Jerusalem Addai, Phinees et Aggai cf. cap XIV (n. 1) ut dicerent quomodo viderint ipsi Jesum in cœlum assumptum. Hinc subsequentibus numeris 4, 5 et initio 6 ibidem refertur missos perrexisse in Galilaeam, perquisisse tres viros, eosque comitatos esse ad synedrium ubi, singuli seorsim interrogati, pari ratione testati sunt suis oculis vidisse Dominum ascendisse in cœlum.

(c) Deuter. XXXIV, 5, 6

(d) Luc. II, 34

(e) Omittitur vox. ܕܚܪܝܢܐ "contradictionis„.

(f) Exod. XXIII, 20

cujus corpus a Pilato petiisti idemque corpus sindone involvisti, et super ipsius vultum circumduxisti sudarium, illudque deposuisti in tuo sepulcro excisο. Et dixi ei · ostende Domine mihi sindonem illam. Eamque mihi ostendit, cognovique ipsum esse Jesum. Dein me sua manu apprehendens constituit in mea domu, dixitque mihi : usque ad quadraginta (a) dies haud egredieris ex domu tua; ego autem vado in Galilaeam ad fratres meos.

(Cap. XVI)

(n. 1) Haec porro audientes principes sacerdotum et levitae ceciderunt super terram, jejunaruntque usque ad horam nonam. Joseph autem et Nicodemus accedentes rogarunt Hannan et Cajapham cunctosque presbyteros populi ut manducarent panem, quoniam sabbatum imminens erat ut ingrederetur : et manducarunt biberuntque et quisque in domum suam abivit.

(n. 2) Principes autem sacerdotum, levitae et presbyteri (b) inter se dicebant : quaenam est calamitas ista, quae nobis contigit? Nos enim patrem et matrem ejus noscimus. Dixit doctor Levi : sane cognosco ejus parentes qui Deum timebant et ab oratione minime recedebant decemque praecepta observabant, (c) et cum natus eis fuerat Jesus, illum in istum locum detulerunt, Deoque pro eo sacrificium obtulerunt, et Simeon archidoctor eum suis suscipiens ulnis dixit ipsi (d) : dimittis tu servum tuum in pace secundum verbum tuum, ecce enim viderunt oculi mei misericordiam tuam, et parasti lucem ante faciem tuam coram populo et coram cunctis gentibus et gloriam tuo populo Israel. Et benedixit ei Simeon et dixit ad Mariam matrem ejus : nuntio tibi nuntium de puero isto. Ait : bonum sit, Domine mi. Et dicit ei Simeon : positus est iste

---

(a) Sic in cod. B ܠܐܪܒܥܝܢ "ad quadraginta„ Cod. A erronee legit ܠܐܪܒܥܡܐܐ "ad quadringentos„.

(b) i. e. seniores populi.

(c) Luc. I, 29 — 32

(d) in textu graec. versionibusque pro observantia decem praeceptorum habetur "ter in anno decimas offerunt.

principibus sacerdotum et Judaeis quod vidit Ioseph in sua urbe Arimathea. Audientes ergo de Ioseph commoti sunt valde, scripseruntque ad ipsum epistolam supplicem ei dicentes : scimus quod nos tamquam maledicti tibi sumus, attamen nobis morem gere, et veni ad patres tuos et filios tuos. Contristati enim sumus quod minime te invenimus. Et quoniam malum consilium consiliati eramus de te, dissipavit Deus nostrum consilium.

(n. 3) Quae scripta (a) miserunt dantes iis qui illa adferebant signum et dicentes : si ipse illa scripta legerit, venturus est; sin vero minime ea legerit, nequaquam vobiscum veniet. Homines ergo illi venerunt ad Ioseph, dixeruntque pacem ipsi atque universae ejus domui et cuncto populo. Atque is vicissim dixit eis : pax vobis. Dein tradiderunt illi epistolam et manducarunt biberuntque.

(n. 4) Exinde gaudentes venerunt Hierosolymam, et Ioseph cum eis. Nicodemus autem ipsum suscepit in suam domum magnumque fecit convivium.

(n. 5) Et die altera sedit universus populus, rogavitque Josephum ut sederet cum illis, seditque prope Hannan et Cajapham. Et nemo aliquid loquebatur. Respondens Ioseph dixit : ut quid me advocastis ? Dixerunt ei : adjuramus te per legem, noli nobis quid celare, ne unum quidem verbum.

(n. 6) Is autem dixit illis : quum me die parasceve hora decima vos incluseritis, manserimque ita totam per diem sabbati, ecce media nocte, cum stans orarem, magnus factus est motus, vidique veluti fulgur terroreque correptus cecidi super terram. Jesus tunc meis manibus tenens me erexit, eduxitque ex carcere, ubi eram inclusus, atque aqua, quasi quantum pugillo continetur, deflexit ex capite meo ante pedes, odorque suavis unguenti nares meas percullit, et audivi vocem dicentem : ne timeas Ioseph. Aperiens autem oculos vidi Jesum et extimui, putavique phantasma esse; atque orans oravi. Ille vero mihi dixit : an nescis quod si daemon audit quempiam orantem fugiendo fugit? Et intellexi quae ad me loquebatur, eique dixi : Rabbi, Eliasne es? Et ait mihi : non sum ego Elias. Dixi ei : Domine, quis ergo es? Et mihi ait : egomet sum Jesus,

(a) Amplioribus verbis in textu graeco continentur numeri 3, 4, 5, 6

(Cap . XIV)

(n . 1) Vir autem quidam nomine Phinees et Addai et Aggai levitae venientes narrarunt sacerdotibus Judaeorum dicentes : vidimus Jesum et discipulos ejus sedentes super montem olivarum illumque eis dicentem : exite (a) praedicate et docete in universam creaturam et baptizate in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti . Et cum haec diceret ascendit in cœlum . Et multi qui ita audierunt crediderunt .

(n . 2) Principes autem sacerdotum et levitae videntes dixerunt (b) illis qui affirmabant Jesum ascendisse : si vos venistis ut orationem Deo daretis, orate et redite in regionem vestram . Quid statis multiplicantes eloquium ? Dicunt eis : vivus est Dominus Deus Patrum nostrorum quod ita nos vidimus.

(n . 3) Ii autem principes sacerdotum, id audientes, magno luctu luxerunt dixeruntque : quid est hoc signum, quod apparuit in Israel ? Ille enim deceptor (c) dixerat quod post tres dies resurgam . (d)

(Cap . XV) (e)

(n . 2) Haec iis loquentibus, vir quidam nomine Simeon venit et narravit

---

(a) Textus graec . et inde provenintes versiones copt . et lat . proferunt versum Marc, XVI, 15 — 18 ; nostra autem versio profert Math . XXVIII, 19

(b) Numerus 2 in textu graeco fusius exponitur additurque ibidem principes sacerdotum pecunia corrupisse illos testes atque jussisse ut in Galilaeam pergerent .

(c) Math . XXVII, 63

(d) Amplior est hic numerus in graec . textu et versionibus copt . et lat . : ibidem et additur n . 3 ubi perhibentur Hannan et Cajaphas suadentes Judaeos ne credant custodibus ex eo quod sint alienigenae .

(e) Interpres syrus omittit numerum 1 textus graeci, ubi adducitur Nicodemus commemorans testimonium Phinees et Aggai de Christi ascensione et hanc confirmans exemplo assumptionis Elisaei et Eliae .

aperto ostio custodiae, ipsum minime ibi reperierunt. Principes itaque sacerdotum universusque populus, id audientes, commoti sunt prae timore, videruntque sigilla esse integra, neque erat fenestra domui, in qua illum incluserunt.

(Cap. XIII)

(n. 1) Sedentes itaque mirabantur propter Ioseph (quod minime repertus fuerit in custodia). Venientes porro custodes, qui custodiebant Jesu sepulcrum, dixerunt (a) quod, magno terraemotu facto, descendens angelus de cœlo aperuit ostium sepulcri, ejus aspectus erat sicut fulgur et vestis alba sicut nix, sedebatque super lapidem atque prae timore ex eo veluti mortui facti sumus, audivimusque illum dicentem mulieribus, quae expectabant ibidem : nolite vos timere, scio enim vos quaerere Jesum, qui crucifixus est : non est hic, sed surrexit sicut dixit, venite videte locum ubi positus erat Dominus noster, et ite dicite discipulis ejus quod surrexit e mortuis et ecce praecedit vos in Galilaeam, uti dixerat vobis, et ibi illum videbitis (b).

(n. 3) Dicunt Judaei custodibus illis : ne cuipiam dicatis verbum istud; quin accipite vobis munus ingens, et, si quis vobis dixerit : quid est hoc quod factum est ? dicite quod discipuli (c) ejus venientes nocte furati sunt ipsum, et si id a praeside audietur, nos ei suadebimus vosque absque cura efficiemus. Plurimam itaque pecuniam illi accipientes dixerunt sicuti ipsos edocuerant principes sacerdotum Judaeorum. Erantque in timore et tremore propter id quod factum est.

(a) Math. XXVIII, 2 — 7

(b) Omittit versio syriaca n. 2, in quo prius perhibentur Judaei custodes interrogantes de mulieribus quibus resurrectio Jesu ab angelo fuit nuntiata, de hora resurrectionis etc. et dein referuntur opportuna responsa custodum.

(c) Math. XXVIII, 13, 14, 15

(Cap. XI)

(n. 1) Erat (a) autem hora sexta et tenebrae factae sunt super terram usque ad horam nonam, velumque templi scissum est desuper usque deorsum, et clamavit Jesus voce magna, tradiditque (b) spiritum suum (c).

(n. 3) Omnes autem qui ipsum noverant stabant a longe videbantque quod eveniebat. Atque ecce quidam ex Judaeis nomine Ioseph accedens petiit (d) a Pilato corpus Jesu, quod cum accepit, illud involvit sindone munda, deposuitque in sepulcro novo exciso, in quo nemo positus erat.

(Cap. XII)

(n. 1) Cum autem Judaei id audierint, irati sunt in Ioseph, jusseruntque eundem usque ad dominicam diem custodiendum (e).

(n. 2) Et statuerunt legem sabbato, ut cuncti invenirentur in synagoga die dominica. Et consiliati sunt inter se quali de causa interimerent Ioseph. Sedente itaque universa synagoga, praeceperunt ut adduceretur Ioseph : et,

---

(a) Ibid 44 — 46. Graec. textus actorum concordat cum evangelii textu : ast syrus interpres uti coptus omittit "fere,, ante "hora sexta,, Cf. Math. XXVII, 45 Marc. XV, 33. Interpres syrus insuper praeterit "et obscuratus est sol,, Cf. Tischendorf Nov. Test. graec. ad hunc locum

(b) Joan. XIX, 30

(c) Deest in versione syr. finis numeri 1, ubi exhibetur conversio centurionis, et numerus 2, in quo refertur Pilatum et uxorem cum audierint Dominum Jesum emisisse spiritum neque cibum neque potum sumpsisse prae dolore. Praeterea in textu gr. et versione latina perhibentur Judaei tenebras tribuere solis eclipsi

(d) Math. XXVII, 58 — 60.

(e) Brevissimus est interpres syrus capitis XII, cum graecus exhibeat Judaeos malo animo quaerentes ad mortem duodecim viros vid. cap. II n. 4, atque Nicodemo et Josepho ab Arimethea minas intendentes. Videtur legendum ܘܩܒܠܘ ܕܠܕܗܘܪܘܢ ܒܗ

dixerunt : sanguis hujus super nos et super filios nostros.

(n. 5) Et idem Pilatus dixit ad Jesum : populus tuus incriminati sunt te tamquam suum regem, ideoque jubeo te flagellis caedendum secundum statuta regum, et exhinc ascendes in crucem in horto, ubi capti fuerunt Dymas et Titas, latrones illi (a).

(Cap. X)

(n. 1) Fecit (b) itaque exire Jesum duosque latrones ex praetorio, veneruntque ad locum, ubi crucifixerunt ipsum duosque illos latrones, unum a dextra, alterum a sinistra ejus. Tollentes vero ejus vestes, inter se eas diviserunt, omnesque Judaei adstantes irridebant illum dicentes (c) : alios adjuvavit, semet autem nequit adjuvare. Si Filius est Dei, descendat de cruce, et credemus ei (d)

(n. 2) Unus autem ex duobus audax latro, cujus nomen erat Dymachus ait illi : (e) si tu es Christus, adjuva temetipsum et nos. Ejus vero socius aperiens os ait ei : (f) non vereris Deum tu, qui in eadem damnatione es. Et nos quidem meremur secundum opera nostra, et ecce retribuimur. Iste autem nihil mali fecit, et ecce nobiscum damnationem subit. Dixitque ad Christum (g): Domine mi, memento mei cum veneris in regnum tuum. Ait illi Jesus : amen dico tibi, quod hodie mecum eris in paradiso.

(a) Sic interpres syrus, qui ex collatione cum graeco forsan ita corrigendus est ܐܬܬܚܕܬ ܘܕܘܡܣ ܘܛܝܛܣ "captus es et Dymas et Titas„

(b) Interpres syrus omittit spoliationem vestium ante crucifixionem, impositionem coronae spinarum, verba Jesu pater dimitte illis, nec non porrectionem spongiae cum felle

(c) Cf. Math. XXVII, 40, 42 Notandum est autem verbum ܥܕܪ quod proprie significat "adjuvare„ adhiberi etiam sensu "sanare„

(d) Deest in syr. versione scriptio tituli, usque affixio crucis ligno.

(e) Luc. XXIII, 39

(f) Ibid. 40, 41

(g) Ibid. 42, 43

et daemones ei subiiciuntur.

(Cap. IX)

(n. 1) Pilatus vero (a) advocans universum populum dixit eis (b): scitis quia quovis die festo est consuetudo ut unum vinctum dimittam vobis. Est (c) hic autem vinctus quidam nomine Bar - Abbas et iste qui adest Jesus : quemnam (d) ex iis vultis ut vobis dimittam? Dicunt ei: Bar - Abbam (e) dimitte nobis. Ait illis (f) : et quid faciam de Jesu ? Dicunt ipsi : crucifigatur (g). Dicit eis : et quid fecit quod sit morte dignum? Et adhuc aggravantes voces clamabant : crucifigatur, crucifigatur.

(n. 4) Pilatus (h) deinde accipiens aquam lavavit (i) manus suas dicens : innocens (k) sum a sanguine hujus justi, vos noscitis. Ii autem respondentes

---

(a) Graec. textus versionesque initio hujus numeri referunt Pilatum advocasse Nicodemum sociosque, eosque quid faciendum interrogavit, ad seditionem cohibendam. Interpres autem syrus hanc additionem silentio praeterit.

(b) Joan. XVIII, 39. Noster interpres omittit "vobis,, post "est consuetudo,, : quod et omittunt quidam codices versionis italae vulgatae.

(c) Cf. Math. XXVII, 16

(d) Cf. ibid. 17

(e) Luc. XXIII, 18

(f) Math. XXVII, 22

(g) ibid. 23

(h) Interpres syrus omittit n. 2, 3 et initium 4. Porro in numero 2 perhibetur Pilatus disceptans cum Judaeis ipsisque exprobrans quod eorum patres Deo, qui illos a servitute Aegypti eduxerat, beneficiisque per desertum cumulaverat, male retribuerint eundemque exacerbaverint, et exinde concluditur haud mirum esse si modo Judaei loquantur male de Pilato. Numero vero 3 inducuntur Judaei clamantes se Caesarem quidem agnoscere regem, minime vero Jesum quem cum Magi tamquam regem adorarint muneribusque honorarint, ad necem quaerendum Herodem jussisse dicunt.

(i) Math. XXVII, 24, omisso tamen "coram populo,, uti prostat in textu evangelico, vel "coram sole,, ut habet textus graec. actorum.

(k) Vide not. (d). ad cap. IV

audistis? Dicunt ei : veritatem ipsius tu accipies et pro ipso morieris. Ait Nicodemus : amen accipiam, ut dicitis, amen quaeso.

(Cap. VI)

(n. 1) Ex Judaeis quidam alius exsiliens stetit rogavitque praesidem, ut verbum diceret coram eo , et jussit ipsum loqui. Aperiens ergo suum os locutus est dicens : per triginta et octo annos fui in morbo et paralyticus eram decumbens in lecto (a). Juvenes porro homines me ad ipsum introduxerunt, et, verbum illo proferente ,surrexi tollensque lectum meum ambulavi atque in domum meam ivi. Alios quoque multos sanavit cœcos, claudos et daemoniacos, atque plurimi ex iis sunt hic adstantes. Dicunt Judaei Pilato nec non illis qui locuti sunt : praecipe, Domine, ut huc iidem veniant. Et, postquam venerunt, interrogavit ipsos : quonam die sanavit illos? Et dixerunt : die sabbati. Ajunt Judaei : nonne sic et nos te certiorem fecimus? (b)

(Cap. VII)

(n. 1) Atque quaedam quoque mulier, cujus nomen Veronica, ex longinquo inter coetum clamavit dicens : mihi sanguinis fluxus erat, accedensque ad vestem ejus fui sanata (c).

(Cap. VIII)

(n. 1) Multique clamarunt quod propheta est, quoniam resuscitavit mortuos,

---

(a) Cf. Joan. V, 5 et seqq. Singulare est tamen quod contra textum evangelicum subdit juniores sciliet homines paralyticum illum attulisse coram Jesu.

(b) Deest in syr. vers. n. 2, ubi testimonium de Jesu exhibent coecus et leprosus.

(c) Omittit versio nostra objectionem contra testimonium mulieris.

(n . 3) Pilatus vero advocans Jesum dixit ei : quid faciam tibi ? Ait illi Jesus : ita (a) datum est . Dicit Pilatus : quomodo datum est ? Ait ei Jesus : Moyses et prophetae ita praenuntiaverunt de morte et de resurrectione mea . Id autem Judaei audientes dixerunt Pilato : quid amplius praeterea quam istam blasphemiam audire cupis ? Dicit eis Pilatus : si sermo hic blasphemia est, tollite (b) eum vos et secundum vestram legem judicate ipsum (c) .

(Cav . V)

(n . 1) Nicodemus vero puer quidam ex Judaeis, stans coram Pilato, dixit ei : peto a te, pie, ut dicam coram magnitudine tua pauca verba . Ait praeses : dic quod vis . Respondens Nicodemus ait : ego in synagoga dixi Judaeis, quid vultis cum isto viro ? multa enim facit signa et portenta, et nullus homo talia fecit aut facit . Sinite ergo ipsum abire, neque cogitate adversus ipsum quid mali . Si ex Deo sunt signa, persistent, sin vero ex homine, dissolventur et cessabunt (d) . Multi siquidem venerunt ex errore, et, quia a Deo non erant, perierunt ipsi et opera eorum . Et nunc dimittite virum istum : nequaquam is morte est dignus . An, quia morbos vestros sanat, vultis ipsum interimere ?

(n . 2) Dicunt Judaei Nicodemo : tu ipsius es discipulus, ex eo quod pro ipso facis verbum . Ait eis Nicodemus : numquid et ipsius est discipulus praeses, quoniam pro eo facit verbum ? Nonne Caesar illum in tali constituit potestate ? Judaei autem frementes contra Nicodemum, acuebant contra ipsum dentes . Ait eis Nicodemus : quid acuitis in me dentes ? an quia a me veritatem

---

(a) Forsitan legendum ܐܝܟ "uti„ pro ܗܟܢܐ "ita„.

(b) Joan . XVIII, 31

(c) Omittit interpres syrus tum continuationem hujus numeri, tum sequentes numeros 4 et 5 .

(d) Omittit interpres syrus explicitam mentionem miraculorum Moysis et prodigiorum Jannis et Mambris de quibus agunt textus graecus et versiones copt . et lat .

Pilatus : ergo rex es Judaeorum ? Ait illi Jesus : tu dicis quod rex sum. Modo autem in hoc sum atque ad hoc veni in mundum, ut omnis qui ex veritate est, audiat meam vocem. Ait ei Pilatus (a) : ergo veritas in terra non est ? Dicit ei Jesus : veritas in coelo est. Et Pilatus iterata vice ait : an veritas in terra non est ? Dicit illi Jesus : an non vides quomodo veritatem dicentes judicantur ab his qui potestatem habent in terra ?

(Cap. IV)

(n. 1) Relinquens itaque Pilatus Jesum in praetorio egressus est foras ad Judaeos dixitque eis : ego (b) neque unam culpam morte dignam in ipso inveni. Ajunt illi : iste (c) dixit quod possum dissolvere templum hoc magnum, illudque in tribus diebus aedificabo. Dicit eis Pilatus : quodnam templum ? Ajunt illi : quod Salomon per quadraginta sex annos (d) aedificavit. Dicit Pilatus eis : ego (e) innocens sum a sanguine hujus innocentis. Vos accedite ad ipsum. Illi vero dixerunt ei : sanguis hujus super nos et super filios nostros.

(n. 2) Atque Pilatus etiam ad illos dixit : videte quid facitis : non enim culpam mortis ullam de ipso protulistis. Ipsi autem clamabant : crucifigatur, crucifigatur (f).

(a) Pro interrogatione "quid est veritas ?" interpres syrus habet "ergo veritas in terra non est ?" — (b) Luc. XXIII, 22. Vide notam a pag. 5

(c) Math. XXVI, 61. Cf. Joan. II, 19, Marc. XIV, 58. Antiquior versio syriac. evangeliorum. in cod. sinaitico addit "hoc" post "templum" : attamen adjectivum "magnum" neque in evangeliis neque in textu graec. actorum neque in ceteris versionibus legitur.

(d) Cf. Joan. II, 19

(e) Math. XXVII, 24 — 25. Porro additio "hujus innocentis" legitur in cunctis codicibus vers. pschitta, nec non in quibusdam codicibus evangelii graecis et latinis. Notandum insuper est nostrum interpretem habere "vos accedite ad ipsum" pro "vos videte".

(f) Discrepat in hoc numero versio actorum syr. a textu graec. aliisque versionibus.

illis dixit : quodnam ob dictum petunt (Judaei) eundem interimere ? Ajunt : odio ipsum habent, quoniam in sabbato sanat. Dicit eis Pilatus : ergo propter bonum opus volunt eum interimere? Ajunt illi : ita sane est.

(Cap. III)

(n. 1) Pilatus extra praetorium egressus ait eis : juro per solem me neque unam (a) invenisse culpam morte dignam in isto viro. Dicunt ei Judaei : nisi (b) esset malefactor, nequaquam eum traderemus tibi. Dicit eis Pilatus : tollite (c) eum vos et secundum legem vestram judicate illum. Dicunt ei Judaei : non licet nobis quempiam occidere (d). Ait illis Pilatus : vobis quidem Deus dixit ne occidatis; sed numquid mihi dixit ut occiderem ?

(n. 2) Et vocans ad se seorsim Jesum dixit ei : tu (e) ipse es rex Judaeorum ? Ait illi Jesus : an ex temetipso dixisti ? aut alius homo dixit tibi de me ? Ait ei Pilatus : numquid ego Judaeus sum ? Imo gens tua testantur, principesque sacerdotum qui te mihi tradiderunt. Confitere ergo coram me quae fecisti. Respondens Jesus ait ei : regnum meum non est de hoc mundo. Si enim de hoc mundo esset, mei ministri pro me in agone stetissent ne traderer Judaeis. Nunc autem regnum meum non est de hoc mundo. Dicit ei

---

(a) Luc. XXIII, 22. Notamus in graec. text., uti in Cod. D. evang. s. Luc. legi "ουδεμιαν αιτιαν„ itemque in vers. syr. pschitta ܘܠܐ ܡܕܡ ܥܠܬܐ. Attamen versio syriaca uti et versiones copta et latina habent ܘܠܐ ܚܕܐ ܣܟܠܘܬܐ "nullam culpam„. Sola deinde versio nostra addit "morte dignam„ prouti exstat in evangelii textu.

(b) Joan. XVIII, 30

(c) Joan. XVIII, 31

(d) Joan. XVIII, 34 — 37. graec. equidem textus actorum cum textu evangelico concordat. Syrus vero interpres variantes exhibet sequentes : 1° in vers. 34 ponit in praet. verbum "dixisti„ omittit "hoc„ et habet "an alius homo „pro "an alii„ cf. cod.MS II et vers. aeth. apud Tischendorf Nov. Test. edit. 2° vers. 35 aliquanto liberius adhibetur ab interperte nostro. 3° in vers. 36 omittit versio syr. repetitum "regnum meum„ et pro "exhinc„"ex hoc mundo„ 4° in vers. 37 pro "in hoc natus sum„ habet "in hoc sum„.

quid nos criminamur? Primo quod tu sis natus ex fornicatione; secundo quod tua nativitas fuerit in Bethlehem, quodque infantes fuerint tui causa interempti per manum Herodis; tertio quod pater tuus et mater tua propter te aufugerint in Aegyptum, ex eo quod haud fruerentur fiducia in populo, et quod nihilominus te ipsum Filium Dei et regem ecce facis (a).

(n. 4) Ex adstantibus ibidem Judaeis nonnulli distincti viri duodecim, i. e.. Lazar, Aster, Antoninus, Jacob, Hamsai, Azaaras, Samuel, Jsaac atque etiam Phinees, Agrippas, Crispus et Judas respondentes dicunt: nos minime asserimus ipsum esse ex fornicatione, imo scimus testamurque hoc eloquium vestrum nullatenus verum esse, quia facta fuerat Mariae desponsatio, cui interfuimus atque adstitimus, vosque universusque populus ibidem fuistis. Dicunt Judaei Pilato: isti sunt ethnicorum filii, et Jesu discipuli, ideoque bene de eo testificantur. Advocans itaque Pilatus ad se Hannan et Cajapham dixit illis: quomodo isti ethnici sunt? Dicunt ei: ethnici quidem erant, modo autem commixti nobiscum facti sunt Judaei. Ajunt duodecim illi viri qui dixerant nequaquam ex fornicatione fuisse Christum; absit! nullatenus nos ethnici sumus, quin potius filii sumus Judaeorum et vera loquimur, et desponsationi adfuimus.

(n. 5) Ait eis Pilatus: vos adjuro per vitam Caesaris, utrum verum sit quod dixistis, ipsum minime esse ex fornicatione. Dicunt ei: nos legem habemus non jurandi. Jurent idcirco ipsi per vitam Caesaris, et nos rei erimus mortis. Pilatus hinc advocans Hannan et Cajapham dixit eis: quamnam defensionem pro hisce profertis?

Dicunt ei illi duodecim: nos equidem veraces sumus cum dicimus minime ex fornicatione fuisse illum, quem populus universus ecce clamat progenitum ex fornicatione. Sunt prorsus isti mendaces. Dicunt et illum magum esse, semetque filium Dei et regem efficere: nequaquam iis fides habenda est.

(n. 6) Jussit autem Pilatus ut extra exiret universus populus, praeter illos duodecim qui pro Jesu testati fuerant, ingressusque ut esst solus, duodecim

(a) Ista sententia desideratur in graeco textu.

tudo tua minime id nobis licere? Profecto id nequaquam ex nostro placito factum est.

(n 6) Pilatus ait Judaeis : eligite vobis homines fortes et validos qui teneant signa. Elegeruntque homines fortes et validos duodecim viros (a). Et jussit Pilatus ut Jesus secunda vice ingrederetur : cumque secunda vice ingrederetur, signa rursus se inclinantia adorarunt Filium.

(Cap. II)

(n. 1) Pilatus vero terrore comprehensus quaerebat ex tribunali suo surgere : sed puduit ipsum surgere. Atque ecce uxor ejus misit ad illum dicens (b) : nihil sit tibi et huic homini justo, valde enim fui conturbata propter eum hac nocte. Dicunt Judaei Pilato : nonne diximus tibi eum esse magum? Mittendo misit ad ipsam (phantasma), et in somnio illum vidit (c).

(n. 2) Idem autem praeses inspiciens Jesum dixit : quid est hoc, quod modo de te testantur? Ille vero tacebat. Et rursus Pilatus ad ipsum dixit : non loqueris? an nescis potestatem mihi esse te crucifigendi, potestatemque te dimittendi (d)? Ait ei Jesus : etiamsi tibi potestas esset, nonnisi desuper data est tibi illa potestas. Unusquisque enim homo habet potestatem in ore suo bona et mala loquendi. Ast Judaei sua habent labia, atque ipsi criminantur.

(n. 3) Presbyteri (e) et scribae Judaeorum aperientes os dicunt Jesu :

(a) Interpres syrus brevius exhibet n. 6 quam graecus textus.

(b) Math. XXVII, 19. Notandum est lectionem "hac nocte„ quae exstat in graeco textu uti et in versionibus syr. cop. et lat., legi in versione copt. s. Math., nec non in nonnullis codicibus version. italae. Cf. Tischendorf Nov. Test. Edit. critic.

(c) Interpres syrus omittit quod in textu graec. ceterisque versionibus addit Pilatus : "scitis uxorem meam cultricem esse Dei et adhaerentem Judaismo„.

(d) Joan. XIX 10 Quae citatio in nostra versione accuratior est quam in textu graeco aliisque versionibus. Porro cod. noster A tantummodo habet "potestatem mihi esse te dimittendi„. cod. vero B habet integrum textum quem vertimus ܠܐ ܝܕܥ ܐܝܬ ܕܫܘܠܛܢܐ ܐܝܬ ܠܝ ܕܐܙܩܦܟ ܘܫܘܠܛܢܐ ܐܝܬ ܠܝ ܕܐܫܒܩܟ. (e) i. e. seniores

(n. 3) Ait Pilatus cursori : quid est hoc quod fecisti? Dicit cursor : cum me Hierosolymam misisti ad Alexandrum, vidi illum (i. e. Jesum) sedentem super pullum filium asinae, puerosque Hierosolymae filios suis manibus olivarum ramos tenentes, alios autem suas expandentes vestes coram ipsius via, atque eundem acclamantes : Dilecte (a) in coelis! Benedictus qui venit in nomine Domini! Hosanna in excelsis (b)!

(n. 4) Dicunt Judaei adversus cursorem : si filii Hebraeorum clamabant (hebraice), undenam tu id graece novisti? Ait eis cursor : interrogavi Judaeorum quemdam, quid est quod exclamant? Et ille mihi id interpretatus est graece. Ait illis (Pilatus) : quid est hosanna? Dicunt Hebraei : gloria. Dicit eis cursor (c) : si et vos ipsi testamini pro acclamatione filiorum vestrorum, quid ergo peccavit cursor? Silueruntque Judaei. Ait praeses Pilatus cursori : egredere et quomodocumque volueris introduc ipsum. Cursor autem egressus introduxit Jesum modo priori.

(n. 5) Cum ingrederetur vero Jesus, viderunt eum signa (d) et incurvata sunt atque ipsum etiam adoraverunt. Judaei videntes quod factum est, adversus illos, qui signa portabant, vociferati sunt. Pilatus autem ait illis : nequaquam vos miramini quomodo signa sese inclinarint ad Filium adorandum, sed potius vociferamini adversus signa portantes, tamquam si illi inclinarint eadem signa. Dicunt Judaei : nos (e) ipsi vidimus quomodo sese inclinarunt, et eum adorarunt. Pilatus vero advocans eos, qui portabant signa, dixit illis : quid est hoc quod fecistis? Dicunt ei : tuam deprecamur magnitudinem, numquid verum tibi videtur quod nos, cum ethnici simus, adoravissemus istum? An nescit magni-

---

(a) Ejusmodi exclamatio apud neminem ex Evangelistis occurrit.

(b) Math. XXI, 9

(c) In textu gr. et in versionibus "Dicit eis Pilatus".

(d) I. e. statuae.

(e) Sic vertendus locus juxta lectionem utriusque exemplaris. Attamen contextus exigit ut corrigatur ita : ܚܢܢ ܚܙܝܢ ܕܐܝܟܢܐ ܐܪܟܢܘ ܐܢܝܢ ܕܣܓܕܘ ܠܗ i. e. nos ipsi vidimus quomodo (portatores) inclinarunt ea (signa) quae ipsum adorarunt.

Memoriae Domini nostri
Jesu Christi (a)

(Cap. I)

(n. 1) . . . .

(n. 2) . . Egressus (b) vero cursor (c), cum viderit eum, inclinatus ipsum adoravit, et tollens fasciale quod erat in manu sua, expandensque illud super terram dixit ei : hic ambula, Domine mi, et ingredere, quia ecce praeses te advocat. Judaei autem videntes quod fecit cursor, cœperunt conclamare ad Pilatum : quare minime per praeconem jussisti ipsum ingredi, sed per cursorem ? Cursor siquidem, quem misisti, cum ipsum viderit, inclinatus eum adoravit, tollensque suum fasciale, sternensque super terram coram eo, dixit ipsi : hic ambula et ingredere.

(a) Textus graecus istius libelli, cui nomen est " ὑπομνήματα " nec non versiones coptica, latina et armena praefigunt initio prologum, in quo quidam, qui Ananias vocatur, ait se, sub Theodosio et Valentiniano imperatoribus, vertisse ex hebraico sermone in graecum praedictum libellum, refertque deinde eundem fuisse hebraice conscriptum a Nicodemo sub Tiberio Caesare. Versio vero syriaca, quam typis edimus, epigraphen Ananiae ad finem libelli reiicit, nulla facta tamen mentione temporis confectae versionis, et sub silentio praeterit nomen Nicodemi auctoris textus originalis hebraici.

(b) Cum in utroque vetusto apographo nostrorum exemplarium desiderentur n. 1 et initium n 2 capitis primi, videtur merito exinde concludendum eosdem codices apographos esse derivatos ex uno eodemque codice mutilo. In memorata autem lacuna agitur de principibus sacerdotum et scribis Judaeorum adeuntibus Pilatum ad accusandum Jesum de multis, et eundem praesidem rogantibus ut illum ad suum tribunal advocet atque publice audiat.

(c) Interpres syrus habet ubique ܩܘܪܦܣܘܪ pro ܩܘܪܣܘܪ

Index

Tandem, ut cetera praetermittamus, notare praestat aperte innotescere fuisse posterius adiecta tum quae repetuntur de Domini in cœlum ascensione, quae confirmatur ex Eliae et Elisaei assumptione (cap. XV n. 1) tum ea quae referuntur de arcessitis et seorsim interrogatis testibus ascensionis (cap. XVI, 3, 4, 5, 6)

quam eos ex Aegypti servitute eduxerat et beneficiis cumulaverat etc. — Insuper in cap. XI inseritur n. 2 in quo prius refertur Pilatum et uxorem, cum audierint Christum spiritum emisisse, "neque manducasse neque bibisse illa die prae dolore„; deinde perhibentur Iudaei obiicientes solem obscuratum esse "ex eclipsi quae facta est secundum consuetudinem (vid. Orig. in comment. ad Math. h. l.) Tandem in gr. text. in cap. XII n. 1 Pilatus laudatur utpote qui sit corde etsi non carne circumcisus.

Demum in gr. textu amplificatur n. 1 capitis XII quo manifestius appareat obstinatio Judaeorum; et in cap. XIII n. 2 inseritur inter custodes testes resurrectionis Christi et Judaeos disceptatio quae ostendit animum istorum incredulum. Notandum est autem in ejusmodi disceptatione dicuntur custodes respondisse Judaeis "date vos nobis Joseph (ab Arimathea) et nos dabimus vobis Jesum„ : quae verba allegantur a Gregorio Turon. hist. Franc. 1, XX.

III. Tandem in eo a syr. versione discrepat graec. textus quod contineat nonnulla aucta vel adiecta quae luculenter dignoscuntur fuisse posterius in primigenium textum invecta. Ita v. g. cap. 1 n. 6 perhibetur Pilatus, iuramento per Caesaris vitam emisso, declarasse signiferis prioribus se ipsis capita praecisurum, nisi ingressuro rursus Iesu signa sponte sese inclinarint Cap. V n. 1 Nicodemus discrimen inter miracula ex Deo et portenta ex hominibus illustrat hinc sxemplo miraculorum per Moysen coram pharaone, illinc exemplo signorum quae operati sunt Iannes et Iambris — Insuper in cap. VI additur n. 2 ubi coecus et leprosus testantur se a Domino fuisse sanatos, et in cap. VI inseritur testimonium de Lazaro ad vitam ab ipso Jesu revocato — Praeterea in cap. VII n. 1 postquam clamavit mulier illa hemorrhoissa ex contactu ipsius vestis se fuisse sanatam, affigitur obiectio facta a Judaeis de non admittendo mulierum testimonio.

Item in cap. X n. 1 ex evangelico passionis Christi narratione superadditur impositio coronae spinarum ipsius capiti et confixio tituli scripti in cruce.

pericopen restituit. Tandem, aliis praeteritis, duo praesertim loca proponimus expendenda et conferenda prouti leguntur in vers. syr. hypomnematum et prouti fuerunt accomodata ad evangelicum textum in gr. textu. Ea sunt cap. III n. 2 quae respondent Joan. XVIII, 34 — 37; et cap. XVI n. 2 et 6 ex Luc. II, 30 — 32, 34.

Iam vero allata exempla aliter explicari nequeunt nisi dicatur auctorem textus graeci superstitis curam adhibuisse reformandi textum quem exprimit syriaca versio illiusque allegationes textui evangelico aptandi.

II. Altera discrepantia syriacam inter versionem et textum graecum consistit in iis quae respiciunt rationem agendi Pilati quoad iudicium Christi, eiusque crucifixionem etc. Ubi enim syriaca versio hac in re nihil fere amplius de Pilato affirmat quam quae evangelia testantur, graecus e contra textus hic inserit exaggeratas sententias Pilato faventes, expungit quae minus opportunae videbantur eiusdem laudi et alibi alias castigat.

Exinde videtur concludendum textum graecum, qui ad nos venit, duo sibi proposuisse, primo, pervicaciam Iudaeorum et praecipue sacerdotum in Christi condemnatione apertius confundere eorumque incredulitatem nefariam redarguere; secundo, Pilatum a quovis reatu traditi Domini exhibere immunem, imo ipsum uti defensorem eiusdem commendare et tamquam credentem laudibus efferre. Eiusmodi interpolationibus hypomnematum textus videntur occasionem praebuisse quaedam vetustiorum apolegetarum dicta, uti illud Tertulliani apolog. 21 “Pilatus et ipse pro conscientia sua christianus„.

Hanc ob rem v. g. in textu graeco praesenti c. II n. 1 additur quod Pilatus sic allocutus sit Iudaeos “Scitis meam uxorem piam esse in Deum et addictam Iudaismo„ — Similiter in gr. text. in cap. IV post n. 3 adduntur n. 4, 5 ubi Pilatus instantibus sacerdotibus ut Christus crucifigatur obiicit se conspexisse plures Iudaeos lacrymantes, proindeque ait minime verum esse universam multitudinem expetere eiusdem mortem — Praeterea in cap. IX additur n. 2 in quo perhibetur Pilatus exprobrans Iudaeis rebellionem contra Deum post-

XIX, 10 iuxta versionem Heracleensem. Aliae citationes vero ex evangelio, quæ plerumque sunt independentes ab utraque syriaca N. T. versione, propius accedunt ad Pschittam.

Neque praetermittendum est ex nostra actorum versione explanari loca nonnulla obscura vel dubia quae occurrunt sive in textu graeco sive in versionibus copta et latina. Speciatim autem notandum est nonnulla nomina propria correctiorem orthographiam in syriaca versione praeseferre. Sic v. g. latrones vocantur "Dymas„ vel in forma diminuitivi "Dymachos„ et "Titas„. Levitae tres (cap. XIV, 1) dicuntur "Phinees, Addai et Aggai„ etc.

4. Praecipuae discrepantiae delineantur syriacam inter libelli versionem et graecum eiusdem textum praesentem

I, Prima discrepantia in eo consistit quod versio syriaca quaedam dicta quae in evangelio continentur vel exprimat verbis aliquantulum diversis ab eo et paulo liberius, vel interdum iuxta antiquiorum codicum textus N. T. aut versionum lectiones. E contra in graeco libelli textu eadem dicta magis accomodata deprehenduntur recepto evangelii textui. Ita v. g. in cap. IV n. 1 cum in syr. vers. referatur Christum dixisse "possum dissolvere templum hoc magnum„ graec. textus omittit "magnum„ quod et deest in evangelio Math. XXVI, 61. Ibidem in syr. vers. perhibetur Pilatus dicens Iudaeis "vos accedite ad istum„ huius dicti loco graec. textus substituit "vos videritis„ ex Math. XXVII, 24. Cap. VII n. 1 ubi inducitur mulier illa clamans : "mihi sanguinis fluxus erat„ additur in textu graec. "a duodecim annis„ ex Math. IX, 20. Item cap. IX n. 1 ubi habet vers. syr. "scitis quia quovis die festo est consuetudo ut unum vinctum dimittam vobis„, gr. textus post "consuetudo„ addit "vobis„ ex Joan. XVIII 39, et eodem loco ubi in vers. syr. interrogat Pilatus "quid faciam de Jesu ?„ adiicit text. gr. ex Math. XXVII, 22 "qui dicitur Christus„ Praeterea cum syr. vers. prae oculis habens Luc. XXIII, 44 etc. omittit "et obscuratus est sol„ (vid. Origenem comment. in Math.) gr. textus illam

suum talem propositum confirmandum finxisse etiam eundem fuisse hebraicis litteris conscriptum.

Nihilominus ipse textus graecus prouti ad nos venit cap. I n. 4 sequentem sententiam integram non iam in hebraica sed in aramaica lingua etsi aliquatenus corrupta exhibet "ωσαννα μεμβρομη Βαρουχαμμα αδοναι„ ܐܘܫܥܢܐ ܒܡܪ̈ܘܡܐ ܒܪܝܟ ܕܐܬܐ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ "Osanna in excelsis Benedictus (qui venit) in nomine Domini„. Quidquid sit tamen de originaria lingua libelli, certum est eundem passim redolere aramaismum. Sic v. g. cum cap. XVI n. 2 eum commemoratur oblatio Christi ad Deum in templo dicitur quod "Simeon dixit ad Mariam matrem eius: nuntio tibi nuntium de puero isto. Ait: bonum (sit), domine!„ Qui modus intercipiendi simili exclamatione locutorem, cum nuntiat aliquid, viget hodie etiam apud aramaeo - arabes.

Illud quoque iuvat animadvertere scriptorem adhibuisse in textu graeco rerum vel personarum nomina latina quae per orientem, qui iam imperio Romano subiacebat, in usu erant, nem. "cursor„, "praeco„ "signa„ etc. Etiam in versionibus eadem nomina retinentur.

Quod spectat ad syriacam nostram versionem, signa plura testantur eandem ex graeco textu emanare. Sic v. g. cum in pschitta evangeliorum versione pro verbo σταυρω et derivatis ponitur ܙܩܦ, ܐܙܕܩܦ extollere (in crucem), versio actorum, ad instar Heracleensis magis ad literam reddens praedictum verbum, adhibet ubique ܨܠܒ, ܐܨܛܠܒ. Imo eadem actorum versio servat nonnulla vocabula graeca, uti in titulo ܦܪܟܣܝܣ ܕܫܠܝ̈ܚܐ cap. VI n. 1 ܢܝܩܢ̈ܣܐ νεανισκοι cap. XIV n. 3 ܣܝܡܝܘܢ σημειον, cap. XVI, 3 ܢܘܡܝܩܐ νομικος ܥܡ ܟܠ ܐܓܘܢܐ αγωνιω. Tandem probatur versionis nostrae a graeco dependentia ex eo quod in cap. 1 n. 4 interpretetur ܐܘܫܥܢܐ non iam ex hebraico "salva nos„ sed ex mendosa ratione graeco legendi "ωσαννα„ quod ait significare "gloriam„ vel potius "laudem„. Quem errorem iam notaverat (Jacobus Edess. Vid. in wrigth, catal. Brit. Mus. cod. addit. 14 599 f. 21 v.).

Etsi porro nequeat statui quo praecise tempore eadem versio, quae sane antiqua apparet, fuerit confecta, nihiolminus in cap. II n. 2 exhibetur Joan.

eadem esse illa atque acta authentica quae Pilatus confecit transmisitque ad Tiberium. Sic enim ibi scribit "Pilatus autem gesta ad Tiberium Caesarem mittit et ei tam de virtutibus Christi, quam de passione vel resurrectione eius insinuat. Quae gesta apud nos hodie retinentur scripta„.

Addatur iis quod cum eorundem actorum jam exstiterint antiquæ interpretationes, coptica, inquam, quam servarunt folia papyracea saeculi v, et latina quae habetur in codice palimpsesto Vind. saec. VI, dicendum est textum graecum ante elaboratas translationes jam notabili tempore prodiisse.

Quapropter ex testimonio Eusebii concludendum esse saltem paulo post initium saeculi quarti conscripta fuisse christianis hypomnemata, quae statim ita divulgarl coeperunt, ut s. Epiphanius circa an. 375 in quo edidit suum librum contra haereses ea adhibuerit, simulque notaverit variantes eorumdem exemplarium lectiones.

Ex hactenus dictis minime videtur annum quo hypomnemata primum exarata fuerint designare illa nota temporis quae inseritur in prologo secundum quam Aenias vel Ananias refert se convertisse in graecum illa acta sub imperio Flavii Theodosii anno XVIII et Flavii Valentiniani anno VIII indictione Accedit quod ista nota temporis desit in subscriptione Ananiae quae ad finem actorum apponitur. Merito igitur praesumendum est eandem notam indicare aetatem interpolationis, seu tempus quo ex pristino textu graeco quem versio syriaca exprimit efformatus fuit praesens graeca recensio eorundem actorum.

3. De lingua qua originarius libelli textus exaratus fuit

Quod Aenias asserit, in prologo vel iuxta dispositionem versionis syriacae in subscriptione, hypomnemata quae ipse graece reddidit, fuisse prius consignata litteris hebraicis, nequit solido demonstrari argumento. Haud inverisimile est verum libelli scriptorem, ut iis quae narrat de Christi Domini crucifixione resurrectione et ascensione majorem fidem conciliaret, excogitasse illum adiudicandum esse hebraeis tanquam auctoribus, et ad magis magisque

parte prologi, qui initio praefigitur. Ibi enim refertur "Nicodemum omnia quae principes sacerdotum et reliqui Iudaei egerunt adversus Salvatorem scriptis mandasse literis hebraicis„.

Censenda tamen videntur ista verba ab interpolatore serius inserta in fine prologi, cum eius initio diserte affirmetur eadem hypomnemata a Iudaeis fuisse scriptis consignata lingua hebraica. Porro iam supra monuimus in syriaca versione primam prologi partem translatam inveniri ad calcem libelli tamquam epigraphen; secundam vero partem in eadem desiderari in mutilo vetustiori codice apographo unde desumpti sunt ambo nostri codices. Hisce praemissis, progredimur ad aetatem definiendam hujus libelli apocryphi.

Eusebius non semel in hist. eccl. I, 9, 11 mentionem facit operis scripti sub nomine pseudo-hypomnematum Salvatoris nostri et Pilati testaturque IX, 5 eadem mendacia et calumniis blasphemiisque contra Dominum plena, subditque ante breve tempus in odium christianae religionis illa fuisse mendaciter plasmata, iussuque Maximini orientis imperatoris per pagos et urbes in provinciis propagata et edito mandato scholarum magistris ut illa memoriter pueri addiscerent declamarentque. Ex quo testimonio alterutrum deducendum est, videlicet vel ad appugnandum longe lateque diffusum scriptum "hypomnemata Christi Domini„ composuisse ethnicos sua pseudo-hypomnemata, vel statim ac sedata fuerit Maximini in christianos saevitia, eosdem sincera hypomnemata de Domino nostro edidisse et divulgasse ut mendacibus blasphemiisque ethnicorum memoriis ea opponerent. Prima autem hypothesis probabilior videtur.

Accedit testimonium s. Epiphanii qui in haer. L. Quartodecimanorum n 1 acta Pilati diserte commemorat, et notat variantes lectiones exemplariorum eorundem atque ex iis brevem profert citationem, quae totidem verbis hodie in secunda parte prologi reperitur.

Gregoris Turonensis in hist. Francorum 1, XX, XXIII duo producit loca ex actis nostris, et ex illis quidem quae interpolata fuerunt, prouti exhibentur in textu graeco et in versionibus ab illo derivatis. Attamen falso ipse putat

De quibus iuridicis scriptis exstat disertum testimonium Tertulliani in apolog. 21, ubi quidem primo narrat verbo a Christo daemones ex hominibus fuisse excussos, coecos reluminatos, leprosos purgatos, paralyticos restrictos, mortuos vitae redditos, procellas compitas etc. Dein subdit Iudaeorum primores magistrosque videntes ingentem multitudinem ad eum deflectentem, obtulisse eundem Pontio Pilato a quo extorserunt ut daretur eis in crucem tollere eundem Iesum, et, cum spiritum verbo dimisit, medium orbem sole signante, lux subducta est. Hinc narrat quamvis corpus fuit conditum in sepulcro et a militibus diligenter custoditum, ne discipuli suspectos fallerent ablato cadavere, tertia tamen die, concussa terra, mole quae obstruebat sepulcrum revoluta, et custodia pavore disiecta, nullis apparentibus discipulis, nihil repertum fuisse in sepulcro, exceptis exuviis eius. Inde concludit postquam cum discipulis quibusdam in Galilaea ad 40 dies egit docens eos, ordinavitque illos ad praedicandum per orbem, ipsum circumfusa nube in coelum fuisse receptum. Quibus expressis, subdit "Ea omnia super Christo Pilatus, et ipse iam pro sua conscientia christianus, Caesari tunc Tiberio nunciavit„. Iam vero luculenter patet, neque omnia quae de Christo in recitatis verbis Tertulliani referuntur, neque eodem ordine quo ibidem exponuntur, contineri in nostro libello "hypomnemata Domini n. J. Ch.„. Imo evidens est ibidem Tertullianum designare relationem authenticam scriptam ab ipso Pilato et datam ad Tiberium super Christi miracula, doctrinam, adductionem ad tribunal, crucifixionem, mortem, resurrectionem et ascensionem.

Item neque in nostro libello adamussim deprehenduntur singula quae s. Iustinus martyr in duobus superius notatis locis apologiae I scribit iuxta prophetias Isaiae et Davidis expleta fuisse in Christi adventu et in ipsius crucifixione. Proinde nullatenus designat ibidem nostrum libellum cum post dicta statim subdit "addisci posse ea gesta esse ex actis confectis sub Pilato„.

Postremo loco concludimus a nonnullis libellum nostrum quoque appellari "evangelium Nicodemi„, quae quidem appellatio, quamquam in nullo codice eidem veluti titulus praeposita reperiatur, nihilominus desumpta fuit ex secunda

Prolegomena

Ut aequum proferatur iudicium de valore syriacae versionis, quam in lucem modo edimus, libelli hypomnematum de Domino nostro, quaedam breviter nobis expendenda sunt in distinctis paragraphis.

1. De titulo libelli

In syriaca versione ex subscriptione, quae ad calcem apponitur, excerptus fuit brevis titulus praefixus libelli initio, qui sic exprimitur : hypomnemata (i. e. memoriae) Domini nostri Jesu Christi. Ampliorem ex prologo depromptum titulum graecus textus istum praesefert: Υπομνήματα του Κυριου ημων Ιησου Χριστου πραχθεντα επι Ποντιου Πιλατου„ . Huic similis est titulus qui vetustissimae ejusdem operis copticae interpretationi praemittitur : commentarii Salvatoris nostri conscripti sub Pontio Pilato. In codicibus latinis plerisque legitur sequens titulus : gesta Salvatoris nostri. Huic titulo in nonnulis exemplaribus additur: quae invenit Theodosius magnus in praetorio Pilati. Ejusmodi autem additio minime cohaeret cum prologo, in quo declaratur quemdam nomine Aeniam vel Ananiam invenisse illa gesta atque eadem ex hebraico in graecum sermonem interpretatum esse. Tandem communius inscribitur : gesta vel acta Pilati. Quae inscriptio non alio sensu accipienda est quam ; gesta vel acta Jesu Christi sub Pilato.

Hisce breviter indicatis, praestat adnotare nullatenus cum opere, de quo disserimus, confundendum esse illud scriptum ad quod s. Iustinus m. in sua apolog. I, 35, 48 bis appellat sub nomine "acta de Christo sub Pontio Pilato„. Ibi enim significantur acta in publico instrumento consignata et ex antiqua consuetudine (Cf. Euseb. h. eccl. II, 2) Romam ad Caesarem transmissa.

audent exstitisse evangelia anteriora nostris quae synoptica dicuntur.

Tandem ad calcem praefatae versionis visum est addere tamquam appendices cum interpretatione latina omnia illa apocrypha documenta, quae leguntur in iisdem codicibus nostris syriacis, quaeque referuntur ad commercium epistolare quod fingitur evenisse Herodem inter et Pilatum et vicissim, vel inter Pilatum et Tiberium de Christo Domino.

In seminario Scharfensi die I iunii anni salutis MCMVIII

diantur acta ab abrupta phrasi "Egressus vero cursor„. Proinde concludendum est codicem vetustiorem ex quo duo illi olim exscripti fuerunt mutilum fuisse.

Porro eo majori aestimatione habenda est syriaca, quae nunc primum in lucem prodit, versio, quod illa primigenium textum exhibere videatur. Dum enim tres antiquissimae versiones coptica latina et armena, paucis admodum exceptis, graecum textum juxta recensionem A undequaque pressius sequuntur et cum eo conveniunt, nostra e contra versio, quae graeco textu in forma concisior est, plura manifesta praesefert indicia, ex quibus, uti in prolegomenis disputabitur, iudicandum est ex originali graeco, ex quo interpres syrus illam confecit, efformatum fuisse quarto probabiliter saeculo ad finem declinante graecum textum qui ad nostras pervenit manus in recensione A.

Ex dictis itaque apparet quanti sit momenti edere versionem istam syriacam, quae sola exhibet primigeniam formam huius apocryphi scripti, quod prodiit aliquo intervallo ante tempus Theodosii I et Valentiniani II.

Non abs re praeterea erit animadvertere istam syriacam versionem plures exhibere ex s. Scriptura et praecipue ex N. T. allegationes, quarum nonnullæ coalescunt ex sententiis depromptis ex pluribus evangelistis simul inter se connexis. Neque semper illae allegationes scripturales verbatim respondent textui graeco vel syriacae versioni evangeliorum. Occurrunt quoque ibidem citationes quæ referunt variantes quae in qnibusdam codicibus vel vetustissimis versionibus N. T. leguntur.

Habes exempla eiusmodi citationum collectarum ex variis membris versuum diversorum evangelistarum cum variantibus lectionibus vel omissionibus in cap. ıv n. 1 ubi citatio scripturalis desumpta est ex Ioan. XVIII, 38 et Luc. XXIII, 22; et in cap. ıx n. 1 ex Ioan. XVIII, 39, Math. XXVII, 16, 21 Luc XIII, 18, Math. XXVII, 22, 23, Luc. XXIII, 23; et in cap. XI n. 1 ex Luc. XXIII, 44 Math. XXVII, 45 Luc. XXIII, 45 Math. XXVII, 51, 50.

Ideo autem haec volumus notanda ut luculenter appareat quam inmerito nonnulli moderni ex detectis minimis fragmentis N. T. v. g. in papyro Fayumensi (Resch ausserc. paralleltexte zu den Evangelien t. II p. 28) arguere

Ad lectorem

Libelli apocryphi inscripti "hypomnemata Domini nostri„ et magis noti sub titulo "acta Pilati„ vel etiam "evangelium Nicodemi„ textus originarius graecus juxta duplicem recensionem A, B pluries, nominatim vero a C. Tischendorf in opere "Evangelia apocrypha„ typis editus fuit. In praefato volumine adiectae quoque fuerunt ipsius libelli antiquissimae interpretationes tum coptica ex foliis papyraceis fere saeculi V, tum latina quam exhibet codex palimpsestus item saeculi V vel VI. Tandem anno 1896 dicti apocryphi versionem armenam in lucem vulgavit F. Conybeare in studia biblica t. IV.

Cum autem, sedula investigatione praemissa, iampridem innotuerit nobis exstare in duobus praestantissimis codicibus illius scripti apocryphi vetustam syriacam versionem, postquam curavimus eosdem exscribendos usui nostrae bibliothecae, sumus arbitrati gratam nos allaturos utilitatem christianae antiquitatis cultoribus, edendo typis illam versionem ex praedictis codicibus una cum latina interpretatione quam ex syriaco fideliter elaboravimus. Prior autem syriacus codex apographus ex quo depromitur textus noster exstat in urbe Mossul et refertur ad saeculum XIV, alter, qui custoditur in ecclesia sanctae Samonae in oppido Mediad in monte Masio prope Mardin, est membranaceus litteris estrangelis exaratus, uti videtur, sæculo VIII. Videntur autem ambo isti codices videlicet Mossulanus et Mediadensis ex uno edemque vestustiore apographo directe procedere. Id deducitur non solum ex eo quod in textu, quem ex iisdem hic edimus, paucae tantum deprehendantur lectiones variantes quae adnotantur in pagina ܟܒ praesentis editionis, sed praesertim ex eo quod in utroque codice desint libelli prologus, nec non cap. I a n. 1 usque ad medium n. 2, ita ut post praefixum titulum ibidem exor-

STUDIA SYRIACA

FASCICULUS II

APOCRYPHI

HYPOMNEMATA DOMINI NOSTRI

SEU

ACTA PILATI

ANTIQUA VERSIO SYRIACA

QUAM NUNC PRIMUM EDIDIT LATINE VERTIT
ATQUE NOTIS ILLUSTRAVIT

IGNATIUS EPHRAEM II RAHMANI
PATRIARCHA ANTIOCHENUS
SYRORUM

TYPIS PATRIARCHALIBUS IN SEMINARIO SCHARFENSI
IN MONTE LIBANO
MCMVIII

7[illegible]

ܟܬ̈ܒܐ . ܡܠܐܐ ܘܐܘܐܡ

(ܘܡܚܘܐܠ) -

ܘܡܐܕܡܫܩܘ   ܐܪܡ